

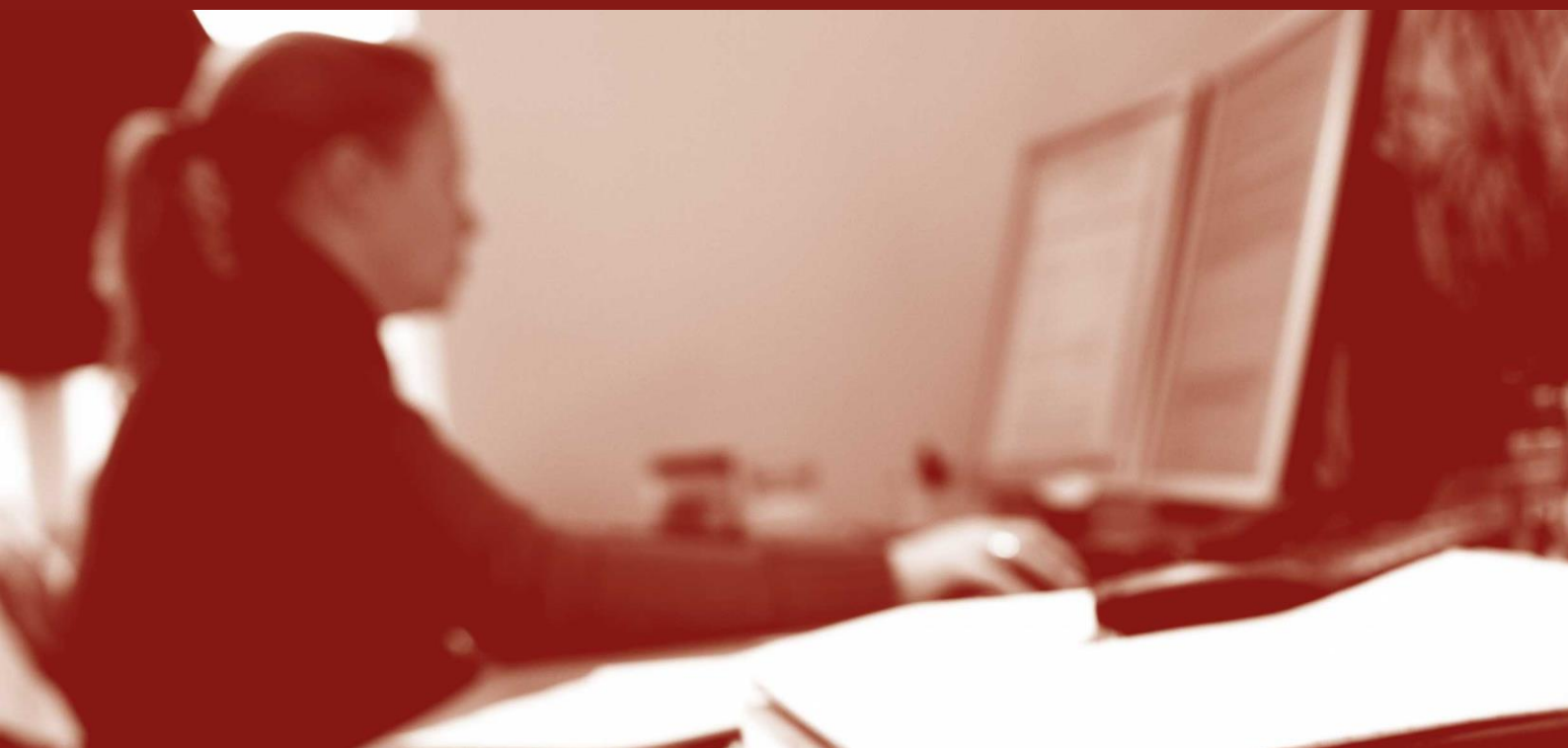
Ankestyrelsens praksisundersøgelse om

Udslusning af kriminelle unge fra sikrede afdelinger

December 2016

Ankestyrelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1 Indledning	1
2 Resume og anbefalinger	2
Handler kommunerne samlet set korrekt?	2
Bliver den unge screenet på den sikrede afdeling?	3
Tilbydes den unge udslusning?	3
Samarbejdes der på tværs?	4
Hvad sker der med den unge efter opholdet på sikret afdeling?	6
Den børnesagkyndige vurdering	6
Ankestyrelsen anbefaler	8
3 Samlet vurdering af kommunens praksis	9
3.1 Vurdering af om kommunen samlet set har handlet korrekt	9
3.2 Oplysningsgrundlagets tilstrækkelighed	10
4 Børnefaglig undersøgelse og handleplan	12
4.1 Børnefaglig undersøgelse	12
4.2 Handleplan	14
5 Screening	19
5.1 Screeningen	19
5.2 Samtykke til screening	20
5.3 Opstart af screening	21
5.4 Udfaldet af screeningen	22
6 Udslusning	23
6.1 Tilbud om udslusning og støtteforanstaltninger som domsvilkår	23
6.2 Indholdet af udslusningstilbud og støtteforanstaltninger som domsvilkår	24
6.3 Hvor mange tager imod støtteforanstaltninger	25
6.4 Tidspunkt for afgørelse om tilbuddet om udslusning	26
6.5 Varighed af udslusningstilbuddet	27
7 Samarbejde og kontakt	28
7.1 Samarbejde mellem kommune og institution	29
7.2 Samarbejde mellem kommune og politi/anklagemyndighed	31
7.3 Samarbejde mellem kommune og Kriminalforsorg	33
8 Forløbet efter ophold på sikret afdeling	35
8.2 Hvad er der sket med den unge?	36
9 Socialt anbragte	40
9.1 Børnefaglig undersøgelse	40
9.2 Handleplan	42
9.3 Opholdstid på sikret afdeling	44
9.4 Efterværn	47
10 Den børnesagkyndige vurdering	49
10.1 Fokus for den børnesagkyndige vurdering	49
10.2 Generel vurdering af kommunernes indsats i udslusningsforløbet	49

10.3	Handleplan og behandlingsplan	52
10.4	Screening	55
10.5	Udslusning	56
	Bilag 1 Metode	60
	Bilag 2 Lovgrundlag (uddrag)	64
	Bilag 3 Kommunefordelte tabeller	73
	Bilag 4 Karakteristika om målgruppe	75
	Bilag 5 Indkaldelsesbrev	80
	Bilag 6 Måleskema	84

1 Indledning

Ankestyrelsen har gennemgået i alt 103 sager fra 16 kommuner, hvor en ung under 18 år har haft ophold på en sikret afdeling. En sikret afdeling er en afdeling på en døgninstitution for børn og unge, hvor det er tilladt at have yderdøre og vinduer konstant aflåst. Af de 103 sager er 25 sager udtaget til en børnesagkyndig vurdering, som har bestået i en måling af, hvorvidt handleplanerne, behandlingsplanerne fra opholdsstederne, screeningerne fra de sikrede afdelinger samt udslusningstilbuddene er tilstrækkelige og relevante set fra den børnesagkyndiges vinkel.

Fokus i denne undersøgelse har været på kommunens sagsbehandling i forbindelse med den unges udslusning fra en sikret afdeling. Undersøgelsen indeholder en vurdering af, om kommunen samlet set har handlet korrekt i forhold til udslusningen af den unge. Med korrekt mener vi, at kommunen har handlet tilstrækkeligt og relevant. Ved vurderingen har vi blandt andet lagt vægt på, om der er lavet en børnefaglig undersøgelse og en handleplan, om den unge er blevet screenet på den sikrede afdeling, og om den unge er blevet tilbudt et udslningsforløb.

Ud over vurderingen har vi set på, om der har været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og henholdsvis den sikrede afdeling, politiet/anklagemyndigheden og Kriminalforsorgen samt set på, hvordan det er gået den unge efter opholdet på en sikret afdeling. Ankestyrelsen har således vurderet på et forløb, hvor vi har målt frem til tidspunktet, hvor vi har indkaldt sagerne. Vi her dermed ikke foretaget en konkret vurdering af en afgørelse.

I Danmark findes i alt otte sikrede afdelinger for børn og unge, hvor de kan være anbragt som følge af varetægtsfængsling, alternativ afsoning, ungdomssanktion eller som en social foranstaltning efter magtanvendelsesbekendtgørelsen. De 103 sager, som Ankestyrelsen har gennemgået i denne praksisundersøgelse fordeler sig som følgende:

- 69 varetægtsfængslede
- 2 i alternativ afsoning
- 16 i ungdomssanktion
- 16 socialt anbragte

Generelt ses det, at der er flest unge, der er på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling. Denne gruppe af unge kommer ind på den sikrede afdeling via retssystemet, hvorfor kommunen ikke altid har kendskab til den unge. I modsætning til de varetægtsfængslede har kommunen oftest et godt kendskab til de unge, der er socialt anbragt på en sikret afdeling.

Ankestyrelsen sendte den 10. marts 2016 den foreløbige rapport om praksisundersøgelsen om udslusning af unge fra sikrede afdelinger i høring til de involverede kommuner. Vedlagt var måleskemaerne med vores vurdering af sagerne.

2 Resume og anbefalinger

Handler kommunerne samlet set korrekt?

I langt de fleste sager vurderer Ankestyrelsen, at kommunerne i de målte sager samlet set har handlet korrekt i forbindelse med den unges udslusning fra en sikret afdeling. Med korrekt mener vi, at kommunen har handlet tilstrækkeligt og relevant. Ankestyrelsen har i denne praksisundersøgelse ikke foretaget en konkret vurdering af en afgørelse, men har vurderet på et helt forløb op til udslusningen af den unge fra den sikrede afdeling.

Sagsgennemgangen viser, at kommunen i 85 procent af sagerne har handlet korrekt og dermed blandt andet sørget for, at den unge får et udslusningstilbud efter opholdet på en sikret afdeling.

Tabel 2.1 Har kommunen samlet set handlet korrekt i forbindelse med udslusning/overgang fra sikret afdeling?

	Antal	Procent
Ja	88	85
Nej	15	15
I alt	103	100

Er oplysningsgrundlaget tilstrækkeligt?

For at sikre en udslusning, som er relevant og tilstrækkelig og lever op til de krav, lovgivningen sætter, er det vigtigt at have et tilstrækkeligt grundlag at vurdere den unges støttebehov ud fra. Samlet vurderer Ankestyrelsen, at oplysningsgrundlaget i 88 procent af de 103 sager, der er målt, i høj grad eller i nogen grad er tilstrækkeligt. Mens oplysningsgrundlaget i 12 procent af sagerne slet ikke er tilstrækkeligt.

Tabel 2.2 Er sagens oplysningsgrundlag tilstrækkeligt?

	Antal	Procent
I høj grad	20	19
I nogen grad	71	69
Nej, slet ikke	12	12
I alt	103	100

I de sager, hvor oplysningsgrundlaget i nogen grad er tilstrækkeligt, er der tale om, at der enten har manglet en børnefaglig undersøgelse eller et supplement hertil, en handleplan, en foreløbig handleplan eller en screeningsrapport. Den gruppe af sager, hvor der oftest mangler en børnefaglig undersøgelse eller supplement hertil, har været sager, hvor den unge har haft ophold på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat. For gruppen af socialt anbragte har kommunen i 15 ud af 16 sager udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, eller der har været tale om en akut foranstaltning, og i 13 sager har reglerne om handleplan været opfyldt.

Særlige krav til ungdomssanktion om plan for job og uddannelse

Når en ung idømmes en ungdomssanktion, skal kommunen sørge for, at der bliver lavet en handleplan, der blandt andet indeholder en konkret plan for job og uddannelse under og efter opholdet på en sikret afdeling. I næsten alle 16 sager om ungdomssanktion har kommunen lavet en handleplan, og i tre fjerdedele af disse sager har kommunen forholdt sig til en plan for den unge om job og/eller uddannelse efter opholdet på en sikret afdeling.

Bliver den unge screenet på den sikrede afdeling?

Den sikrede afdeling skal lave en screening med henblik på at afdække den unges eventuelle behov for psykiatrisk udredning. Screeningen foretages af en psykolog, en sygeplejerske med kendskab til psykiatri eller en person med lignende baggrund eller efteruddannelse. Screeningen skal have et omfang og en kvalitet, der kan angive, om der er behov for en psykiatrisk udredning.

I halvdelen af de 103 sager bliver den unge screenet, og i en fjerdedel af sagerne er den unge blevet udredt inden opholdet på en sikret afdeling. Samlet set er således tre fjerdedele af de 103 unge i de målte sager blevet screenet enten før eller under opholdet på den sikrede afdeling. Én fjerdedel af de unge ses ikke at være blevet screenet under opholdet på en sikret afdeling. Dette skyldes enten, at den unge ikke vil samarbejde om en screening eller er henvist til anden udredning sideløbende med opholdet på sikret afdeling.

I en tredjedel af de 55 sager, hvor den unge ses at være blevet screenet under opholdet på en sikret afdeling, anbefaler screeningen, at den unge udredes yderligere. I en anden tredjedel af sagerne konkluderer screeningen, at den unge ikke skal udredes yderligere. I den sidste tredjedel af sagerne vurderes det, at der er behov for noget andet, eksempelvis psykologisk undersøgelse, neuropsykologisk undersøgelse, samtaleterapi, miljøterapi og medicinering.

Tilbydes den unge udslusning?

Når den unge har haft ophold på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat eller en alternativ afsoning, skal kommunen tilbyde den unge udslusning. Ved et tilbud om udslusning forstås et tilbud om en støtteforanstaltning, der i perioden efter et ophold på en sikret afdeling kan støtte op omkring den unge.

I 66 ud af de 103 målte sager er det ikke relevant at give et udslusningstilbud, da den unge efter opholdet på den sikrede afdeling skal fortsætte i et tidligere iværksat forløb, eksempelvis fase 2 i en ungdomssanktion eller i et anbringelsesforløb.

I de resterende 37 sager får kommunen givet 25 unge et udslusningstilbud/støtteforanstaltninger som dom på vilkår, mens 12 unge ikke får tilbudt udslusningsforløb. I disse tilfælde er der enten ikke oplysninger om tilbud om udslusning, eller der går længere tid fra afslutningen af opholdet på en sikret afdeling, og til kommunen tilbyder støtteforanstaltninger. Blandt de 24 unge, der er tilbudt støtteforanstaltninger, har otte unge fået tilbuddet som led i en dom på vilkår om foranstaltninger efter servicelovens § 52, mens de øvrige 16 unge har modtaget støtteforanstaltninger som et tilbud om udslusning, se servicelovens § 57 d.

I ni ud af 24 sager, hvor der er tilbud om udslusning/støtteforanstaltninger som domsvilkår, er afgørelsen truffet før opholdet på sikret afdeling afsluttes, heraf vedrører de fem sager støtteforanstaltninger som domsvilkår. I 10 ud af de 24 sager, bliver der ikke truffet en afgørelse, inden den unge forlader den sikrede afdeling. Disse sager vedrører alle tilbud om udslusningstilbud. I nogle af disse tilfælde er baggrunden herfor, at den unge pludselig løslades fra en varetægtsfængsling i surrogat eller ikke idømmes en ellers forventet ungdomssanktion eller fængselsstraf.

I de fleste sager, hvor den unge tilbydes udslusning, tilbydes den unge enten en frivillig anbringelse eller en kontaktperson. Samlet set ses den unge at takke ja til tilbuddet i 19 ud af de 24 sager, hvor den unge har fået et tilbud om udslusning. Allerede efter tre måneder er tilbuddet ophørt for tre unge.

Samarbejdes der på tværs?

Undersøgelsen tegner et billede af, at der overordnet har været et løbende samarbejde omkring den unge mellem de indblandede fagfolk, eksempelvis den kommunale sagsbehandler, den sikrede afdeling, politiet, Kriminalforsorgen og et eventuelt opholdssted.

I de fleste sager er sagsbehandleren i kommunen omdrejningspunktet for samarbejdet. Det er således sagsbehandleren, der er det samlende midtpunkt for de forskellige samarbejder omkring den unge, herunder i forhold til kontakten til eksempelvis den sikrede afdeling, Kriminalforsorgen, politiet, den nationale Videns- og Specialrådgivningsorganisation (VISO), Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU-vejleder) og lignende.

Undersøgelsen viser dog også, at det kan være svært at fastholde samarbejdet med den unge både før, under og efter et ophold på en sikret afdeling. Ud over at blive ved med at forsøge at tage og opretholde kontakt med den unge er der gode eksempler på, at

sagsbehandleren forsøger at sikre den unges trivsel og udvikling ved at samarbejde med de øvrige fagpersoner, der er omkring den unge.

I otte ud af de 103 målte sager vurderer Ankestyrelsen, at der ikke har været et tilstrækkeligt og relevant samarbejde omkring den unge. Alle disse sager omhandler unge, der er på en sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling i surrogat. I disse sager ses der ikke at være kontakt mellem sagsbehandleren og den unge, ligesom sagsbehandleren i kommunen generelt er passiv og ikke får sikret et relevant samarbejde med den unge samt øvrige fagpersoner omkring den unge for at få iværksat eventuelle nødvendige støtteforanstaltninger.

Samarbejde med den sikrede afdeling, politi og anklagemyndighed samt Kriminalforsorgen

I 89 af de 103 målte sager har der været et samarbejde om den unge mellem sagsbehandleren i kommunen og den sikrede afdeling under den unges ophold på den sikrede afdeling.

Der er både et samarbejde med den sikrede afdeling under opholdet og ved udslusningen. Under opholdet samarbejdes der i stort set alle de 89 målte sager, hvor der har været et samarbejde med den sikrede afdeling. Herudover har der under udslusningsforløbet i 18 sager været et samarbejde med den sikrede afdeling og kommunen.

Ofte har samarbejdet bestået i udtalelser fra den sikrede afdeling om den unge samt ved sagsbehandlerens besøg hos den unge på en sikret afdeling. Herudover har der i enkelte sager været netværksmøder, hvor også en repræsentant fra den sikrede afdeling har deltaget. I nogle af sagerne har der ligeledes været et samarbejde mellem sagsbehandleren og den sikrede afdeling i forbindelse med udslusningen af den unge og herunder i forhold til valg af nyt anbringelsessted.

Samarbejdet mellem kommune, politi og anklagemyndighed foregår typisk i den indledende fase, det vil sige inden det aktuelle ophold på den sikrede afdeling samt ved anholdelse og afhøring. Herudover har politiet i 30 af de 76 sager, hvor der har været kontakt med politiet, deltaget ved Ungesamråd. Ungesamråd er et tværsektorielt og tværfagligt samarbejde mellem kommune, Kriminalforsorg og politi, der afgiver en koordineret indstilling til retten og anklagemyndigheden om indsatsen i forhold til unge, der er sigtet for alvorlig kriminalitet.

Ofte består samarbejdet med politi og anklagemyndighed eksempelvis ved en underretning fra politiet til kommunen med bekymring for den unge, deltagelse af sagsbehandleren i kommunen ved afhøringer og retsmøder, politiets hjælp ved den unges rømninger fra opholdssteder, udtalelse fra sagsbehandleren i kommunen til politiet/anklagemyndigheden inden retsmødet samt politiets deltagelse ved Ungesamråd.

Samarbejdet mellem kommunen og Kriminalforsorgen foregår typisk under opholdet på en sikret afdeling samt ved deltagelse i Ungesamråd. Samarbejdet foregår blandt andet, da Kriminalforsorgen overtager ansvaret for den unge, i forbindelse med at den unge bliver 18 år, hvis den unge afsoner en dom.

Således har samarbejdet bestået i Kriminalforsorgens deltagelse ved Ungesamråd, ved at Kriminalforsorgen har hjulpet med tilrettelæggelsen af afsoningen i de sager, hvor den unge efterfølgende har skullet afsoner en dom, eller hvor Kriminalforsorgen har skullet føre tilsyn med den unge i forbindelse med afsoning af en dom.

Samarbejdet med Kriminalforsorgen ses typisk i de sager, hvor den unge ikke skal have et udslusningstilbud af kommunen, men hvor den unge skal have tilsyn af Kriminalforsorgen som følge af en afsoning, fordi den unge fylder 18 år i det iværksatte forløb.

Hvad sker der med den unge efter opholdet på sikret afdeling?

Generelt viser sagsgennemgangen af de 103 sager, at kommunerne og de sikrede afdelinger i overvejende grad opfylder de forpligtelser i medfør af loven, de har overfor den unge i forbindelse med de unges ophold på og udslusning fra sikrede afdelinger. På trods heraf viser det samlede resultat, at den unge kun i ringe grad kommer i positiv udvikling efter endt ophold på en sikret afdeling.

I 13 ud af de 103 sager er den unge i skole eller uddannelse efter endt ophold på en sikret afdeling. I de 13 sager er den unge typisk ved at færdiggøre folkeskolen eller tage andre skoleforløb, eksempelvis et EGU-forløb.

De fleste unge i de 103 sager ender ud i en ny retslig frihedsberøvelse eller en ny social foranstaltning efter ophold på en sikret afdeling. Af de 103 målte sager fremgår det, at i 67 sager er den unge enten på ny indsat på en sikret afdeling eller i fængsel som følge af en idømt ungdomssanktion, varetægtsfængslet i surrogat, under afsoning af en idømt fængselsstraf eller fortsat socialt anbragt.

Ligeledes har den unge i 50 ud af de 103 sager haft kontakt til politiet i forbindelse med kriminelle forhold efter opholdet på en sikret afdeling.

Den børnesagkyndige vurdering

Den børnesagkyndige har vurderet 25 af de 103 målte sager og peger på, at indsatsen samlet set bør fokusere på at:

- sikre mere kontinuitet i udslningsforløbet og herunder bedre overlevering af viden om de unge fra sikrede afdelinger i forhold til de efterfølgende foranstaltninger
- sikre en grundig screening af de unges problemstillinger med henblik på en vurdering af, om der er behov for yderligere udredning af den unges psykiske vanskeligheder

Kontinuitet

I mange af 25 sager skifter den unge ofte enten sagsbehandler, kontaktperson, opholdssted eller lignende. Den unge når således ikke at få en stabil relation til de voksne fagpersoner omkring sig, hvilket kan være en barriere i forhold til at få etableret støtteforanstaltninger for den unge. Ifølge den børnesagkyndige vurderes det, at kontinuitet i forløbet er afgørende for, at den unge i højere grad vil indgå i et samarbejde omkring de støtteforanstaltninger, der sættes i værk samt et eventuelt behandlingsforløb i relation til den unges psykiske vanskeligheder.

Ifølge den børnesagkyndige vil kontinuitet i forløbet omkring den unge blandt andet kunne sikres ved, at den sikrede afdeling får videreformidlet deres kendskab til den unge, og herunder hvilken behandling den unge bedst profiterer af. Dette kan eksempelvis ske ved, at den sikrede afdeling, kommunen og et eventuelt kommende opholdssted i samarbejde reviderer handleplanen for den unge eller ved, at den sikrede afdeling og eventuelt kommunen deltager i møder med for eksempel det nye anbringelsessted.

Grundig screening

Ifølge den børnesagkyndige afdækker screeningerne ofte ikke den unges vanskeligheder tilstrækkeligt. Eksempelvis mangler der kendskab til den unges opvækstbetingelser og der mangler beskrivelse af de symptomer, der kendetegner psykiske sygdomme i screeningerne. Ofte er det ikke muligt ud fra screeningen at se, hvorvidt der er behov for en yderligere udredning af den unge.

Når der er udarbejdet en god screening og en god behandlingsplan, anfører den børnesagkyndige, at der efterfølgende kan opstå problemer i forhold til, om de socialpædagogiske tilbud, der iværksættes for den unge, formår at fastholde den unge i et samarbejde om behandlingsplanen.

Ankestyrelsen anbefaler

Undersøgelsen giver grundlag for følgende anbefalinger til kommunerne

- Ankestyrelsen anbefaler, at kommunerne sikrer, at der bliver udarbejdet en børnefaglig undersøgelse eller et supplement til en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse, når en ung får ophold på en sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling i surrogat. Dette for at sikre at de nye væsentlige forhold også indgår i kommunens grundlag for at vurdere den unges støttebehov.
- Ankestyrelsen anbefaler, at kommunerne sikrer, at der bliver udarbejdet en handleplan eller en revision af en tidligere udarbejdet handleplan, når en ung får ophold på en sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling i surrogat. Dette for at sikre, at nye væsentlige forhold også indgår i kommunens vurdering af den unges fremtidige støttebehov.
- Ankestyrelsen anbefaler, at kommunerne sikrer, at der bliver truffet afgørelse om udslusningstilbud inden opholdet på sikret afdeling afsluttes for at sikre den unges kontinuitet.
- Ankestyrelsens børnesagkyndige anbefaler, at de sikrede afdelinger sikrer en grundig screening, og at kommunerne sikrer kontinuitet i udslusningsforløbet.

3 Samlet vurdering af kommunens praksis

Sagsbehandlingen i kommunen er afgørende i forhold til at kunne sikre en tilstrækkelig og relevant udslusning for den unge efter endt ophold på en sikret afdeling.

Sagsbehandleren i kommunen skal blandt andet sørge for, at der bliver udarbejdet en børnefaglig undersøgelse eller et supplement til en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse, og at der bliver udarbejdet en handleplan for den unge.

Frem til den 1. oktober 2014 har sagsbehandleren i kommunen endvidere skullet lave en foreløbig handleplan inden for 7 dage efter modtagelse af dokumentation fra politiet om, at den unge er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet. Siden den 1. oktober 2014 har sagsbehandleren i stedet skullet indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket samt relevante fagfolk til et netværkssamråd. Den sikrede afdeling skal inden for den første måned af opholdet på en sikret afdeling sørge for, at den unge bliver tilbudt en screening.

Ved den samlede vurdering af kommunens praksis om udslusning af unge fra sikrede afdelinger har Ankestyrelsen blandt andet lagt vægt på, om kommunen har inddraget de relevante fagfolk, der har viden om den unge, for derved at kunne tilrettelægge og målrette udslusningsplanen. Ankestyrelsen har endvidere lagt vægt på, om der er lavet en børnefaglig undersøgelse og en handleplan, om der er blevet tilbudt og lavet en screening, og om oplysningsgrundlaget har været tilstrækkeligt. Det bemærkes, at Ankestyrelsen under sagsgennemgangen har set sager, hvor oplysningsgrundlaget har været mangelfuldt, men hvor vi alligevel vurderer, at kommunen har handlet relevant og tilstrækkeligt i forbindelse med den unges udslusning fra en sikret afdeling. Det ses i de sager, hvor kommunen i forbindelse med udslusningen af den unge får givet den unge et relevant tilbud om støtte, selvom der eksempelvis ikke forinden ses at være udarbejdet en børnefaglig undersøgelse eller en handleplan.

3.1 Vurdering af om kommunen samlet set har handlet korrekt

Ved målingen af de 103 sager har Ankestyrelsen vurderet, at der i 85 procent af sagerne samlet set er handlet korrekt i forbindelse med udslusningen af den unge fra en sikret afdeling, se *tabel 3.1*. Med korrekt mener Ankestyrelsen, at kommunen har handlet tilstrækkeligt og relevant i overensstemmelse med de fastsatte krav.

I 15 procent ud af de 103 målte sager vurderer Ankestyrelsen, at kommunen samlet set ikke har handlet korrekt i forbindelse med den unges udslusning fra en sikret afdeling, se *tabel 3.1*. I disse sager har Ankestyrelsen vurderet, at kommunen ikke har sikret en relevant og tilstrækkelig indsats. I disse sager har der ofte ikke været tilstrækkelig

kontakt til den unge, mens denne var på en sikret afdeling, og efterfølgende har kommunen ikke givet den unge et udslusningstilbud.

Tabel 3.1 Har kommunen samlet set handlet korrekt i forbindelse med udslusning/overgang fra sikret afdeling?

	Antal	Procent
Ja	88	85
Nej	15	15
I alt	103	100

3.2 Oplysningsgrundlagets tilstrækkelighed

Afgørende for at sikre en relevant sagsbehandling omkring den unge og udslusningen er, at sagsbehandleren i kommunen har et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Af de 103 målte sager fremgår det, at i 19 procent af sagerne har oplysningsgrundlaget i høj grad været tilstrækkeligt, se *tabel 3.2*. Der har således foreligget både en børnefaglig undersøgelse eller et supplement hertil, en handleplan, en screeningsrapport eller anden form for undersøgelse af den unges psykiske vanskeligheder samt en foreløbig handleplan. Derudover er sagsskridtene veldokumenterede i journalarkene.

I 69 procent af de 103 målte sager har oplysningsgrundlaget i nogen grad været tilstrækkeligt, se *tabel 3.2*.

Her har der ofte i forbindelse med varetægtsfængsling i surrogat manglet en børnefaglig undersøgelse eller et supplement til en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse. Endvidere har der ofte manglet en foreløbig handleplan. Af andre mangler ved oplysningsgrundlaget har der været manglende handleplan samt manglende screeningsrapport. Også i disse sager er sagsskridtene generelt veldokumenterede i journalarkene.

For gruppen af socialt anbragte har kommunen i 15 ud af 16 sager udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, eller der har været tale om en akut foranstaltning, og i 13 sager har reglerne om handleplan været opfyldt.

Når en ung idømmes en ungdomssanktion, skal kommunen sørge for, at der bliver lavet en handleplan, der blandt andet indeholder en konkret plan for job og uddannelse under og efter opholdet på en sikret afdeling. I næsten alle 16 sager om ungdomssanktion har kommunen lavet en handleplan, og i tre fjerdedele af disse sager har kommunen forholdt sig til en plan for den unge om job og/eller uddannelse efter opholdet på en sikret afdeling.

I 12 procent af de 103 målte sager har oplysningsgrundlaget ikke været tilstrækkeligt, se *tabel 3.2*. Her mangler der ofte både en børnefaglig undersøgelse eller et supplement

hertil, en handleplan, en screeningsrapport eller anden form for undersøgelse af den unges psykiske vanskeligheder samt en foreløbig handleplan. Endvidere har sagerne været sparsomt oplyst i journalarkene.

Tabel 3.2 Er sagens oplysningsgrundlag tilstrækkeligt?

	Antal	Procent
I høj grad	20	19
I nogen grad	71	69
Nej, slet ikke	12	12
I alt	103	100

4 Børnefaglig undersøgelse og handleplan

Et vigtigt element i planlægningen af et tilstrækkeligt og relevant udslusningstilbud til den unge er, at kommunen har et tilstrækkeligt kendskab til den unge og dennes forhold. Dette kendskab får kommunen blandt andet gennem udarbejdelse af en børnefaglig undersøgelse samt en handleplan. På baggrund af den viden, der kommer frem i den børnefaglige undersøgelse eller supplementet hertil, kan kommunen målrette en relevant og tilstrækkelig fremtidig indsats for den unge i handleplanen.

Bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet, jf. § 123, stk. 1, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 17. november 2015 (serviceloven)

§ 30. ...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan træffe afgørelse om at anbringe en ung i en sikret afdeling, hvor opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. stk. 1, nr. 4. For unge, hvor der ikke i forvejen er udarbejdet en undersøgelse og handleplan, jf. lovens § 50 og § 140, skal der udarbejdes en undersøgelse og en handleplan i forbindelse med varetægtsfængslingen. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

...

4.1 Børnefaglig undersøgelse

4.1.1 Varetægtsfængsling

Når en ung under 18 år varetægtsfængsles i surrogat på en sikret afdeling, skal kommunen udarbejde en børnefaglig undersøgelse eller et supplement hertil.

Af de i alt 69 sager om unge, der har været på sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat, er der i 18 sager, svarende til 26 procent af sagerne, ikke lavet en børnefaglig undersøgelse eller supplement til tidligere undersøgelse, selv om der burde have været en udarbejdet en undersøgelse.

I 19 sager, svarende til 28 procent af sagerne, er der udarbejdet en børnefaglig undersøgelse i forbindelse med selve varetægtsfængslingen.

Endelig foreligger der i 32 sager, svarende til 46 procent af sagerne, en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse, se *tabel 4.1*. Her skal kommunen sørge for, at der

bliver udarbejdet et supplement til den tidligere undersøgelse, der omhandler de væsentlige nye forhold hos den unge, herunder kriminaliteten og varetægtsfængslingen i surrogat. Sagsgennemgangen viser, at der ofte ikke er blevet lavet et supplement til den tidligere børnefaglige undersøgelse i forbindelse med den unges varetægtsfængsling i surrogat.

Tabel 4.1 Er der lavet en børnefaglig undersøgelse eller supplement til en tidligere undersøgelse for den unge, der har været på en sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling jf. lov om social service, lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 8. september 2015 (servicelovens) § 50?

	Antal	Procent
Ja	19	28
Nej, men det burde der have været	18	26
Nej, men der foreligger en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse	32	46
I alt	69	100

Sag 17, hvor kommunen laver en børnefaglig undersøgelse under opholdet på sikret afdeling

Den unge er beskrevet med følelsesmæssige og adfærdsmæssige forstyrrelser og med ustabil tilknytning til begge sine biologiske forældre. Der har været iværksat et råd- og vejledningsforløb i cirka seks måneder, men i marts 2014 vil sagsbehandleren påbegynde en børnefaglig undersøgelse, da det ikke vurderes, at et råd- og vejledningsforløb er tilstrækkeligt. Den unge varetægtsfængsles 14 dage senere i surrogat på en sikret afdeling, sigtet for ildspåsættelse. I juli 2014 er den børnefaglige undersøgelse færdig. Den unge er fortsat varetægtsfængslet i surrogat og bliver i august 2014 idømt en ungdomssanktion.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen får handlet korrekt ved at lave den børnefaglige undersøgelse, mens den unge er varetægtsfængslet i surrogat. Dermed får de et tilstrækkeligt og relevant grundlag at vurdere sagen på fremadrettet.

Sag 37, hvor kommunen ikke har lavet en børnefaglig undersøgelse under opholdet på sikret afdeling

Den unge på næsten 18 år er ikke tidligere kendt af kommunen som et barn/ung med sociale vanskeligheder. Den unge har ét år, inden han varetægtsfængsles i surrogat på en sikret afdeling, været sigtet for salg/besiddelse med henblik på videresalg af amfetamin og har fået et forbrug af stoffer i weekenden. Under opholdet på den sikrede afdeling udtrykker den sikrede afdeling bekymring for den unges fascination af stoffer. Efter én uges ophold på den sikrede afdeling udskrives den unge til ophold hos sine forældre. Tre uger senere afleverer den sikrede afdeling den afsluttende rapport om den

unge, hvori de udtrykker bekymring for den unge. På dette tidspunkt er der knap to måneder, til den unge fylder 18 år.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen udviser passivitet. Der er ikke blevet udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, ligesom der ikke ses at have været kontakt mellem sagsbehandleren i kommunen og den unge. Selvom der ikke er meget tid til at arbejde med den unge i, inden han bliver 18 år, må kommunen ikke undlade at handle relevant og tilstrækkeligt i forhold til den unge.

4.1.2 Ungdomssanktion og alternativ afsoning

Når en ung har ophold på en sikret afdeling som følge af en ungdomssanktion, er der ikke et krav om, at der skal foreligge en børnefaglig undersøgelse under ungdomssanktionsforløbet, ligesom der ikke er et krav om en børnefaglig undersøgelse, når en ung er på en sikret afdeling som følge af alternativ afsoning.

4.2 Handleplan

4.2.1 Varetægtsfængsling

Når en ung under 18 år bliver varetægtsfængslet i surrogat på en sikret afdeling, skal der udarbejdes en handleplan, hvis der ikke i forvejen er udarbejdet en handleplan. Er der en handleplan, skal denne revideres, da varetægtsfængslingen i surrogat er et væsentligt nyt forhold hos den unge.

Bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet, jf. § 123, stk. 1, i serviceloven

§ 30. ...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan træffe afgørelse om at anbringe en ung i en sikret afdeling, hvor opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. stk. 1, nr. 4. For unge, hvor der ikke i forvejen er udarbejdet en undersøgelse og handleplan, jf. lovens § 50 og § 140, skal der udarbejdes en undersøgelse og en handleplan i forbindelse med varetægtsfængslingen. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

...

I 69 af de 103 målte sager har den unge været varetægtsfængslet i surrogat på en sikret afdeling. Ved målingen af disse 69 sager er der i 44 sager, svarende til 64 procent af sagerne lavet en handleplan for den unge, der er på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat. I 25 sager, svarende til 36 procent af sagerne, er der ikke lavet en handleplan, se tabel 4.2.

Af de 44 sager, hvor der er lavet en handleplan, er der i 77 procent af sagerne i enten høj grad eller i nogen grad lavet en plan for den unges overgang til voksenlivet. I 23 procent af de 44 sager er der ikke blevet lavet en plan for overgangen til voksenlivet, se *tabel 4.3*.

Tabel 4.2 Er der lavet en handleplan for den unge, der har været på sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling, jf. servicelovens § 140, stk.1?

	Antal	Procent
Ja	44	64
Nej	25	36
I alt	69	100

Tabel 4.3 Indeholder handleplanen en plan for den unges overgang til voksenlivet, jf. § 140, stk.3, nr.3?

	Antal	Procent
I høj grad	16	36
I nogen grad	18	41
Nej, slet ikke	10	23
I alt	44	100

Sag 31, hvor kommunen får lavet handleplan

Den unge bor hos sin mor, da skolen underretter med bekymring for den unge, da han blandt andet ryger hash. Der påbegyndes et forløb, hvor der udarbejdes en børnefaglig undersøgelse samt en handleplan og herefter suppleres og revideres disse løbende. Handleplanen revideres også efter opholdet på sikret afdeling. Den unge får justeret støtteforanstaltningerne undervejs, så det passer til hans behov.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen handler korrekt ved løbende at justere blandt andet handleplanen, således at den rummer den unges aktuelle problemstillinger, og den kan angive de støtteforanstaltninger, der på relevant og tilstrækkelig vis kan dække den unges behov.

Sag 26, hvor kommunen ikke får lavet en handleplan

Den unge er vokset op hos sine forældre og to mindre søskende. I 2008 dør hans far pludselig, og det er herefter svært for moderen at overkomme det hele, da hun har egne fysiske vanskeligheder. I skolen øges den unges fravær, og han påbegynder et hash misbrug. Den unge begår hjemmerøveri mod en ældre dame, hvorefter han varetægtsfængsles i surrogat på en sikret afdeling. Herefter idømmes den unge en

ungdomssanktion. Efter ophold på fase 2 opholdssted hjemgives den unge til sin morbror i fase 3. Der ses ikke at være lavet en handleplan. Vurderingerne i sagen beror blandt andet på statusmøder med opholdsstedet.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen burde have lavet en handleplan, således at støtten til den unge kunne målrettes.

4.2.2 Ungdomssanktion

En ungdomssanktion er et tre-faset forløb, som retten kan idømme den unge, hvor den unge i fase 1 er på en sikret afdeling, i fase 2 er den unge på et opholdssted og i fase 3 i et ambulant tilbud. Samlet har ungdomssanktionen typisk en varighed på to år.

Når den unge er idømt en ungdomssanktion, skal kommunen udarbejde en handleplan, der blandt andet indeholder en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

Af handleplanen skal det fremgå, hvordan man i de enkelte faser arbejder hen mod at forbedre den unges faglige og praktiske forudsætninger, således at den unge kan forbedre sine grundlæggende faglige og sproglige færdigheder, forberede sig på eller gå i gang med en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse.

Serviceovens § 140. ...

Stk. 5. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

...

Af de i alt 16 målte sager om ungdomssanktion, er der i 15 sager lavet en handleplan. Kun i én sag er der ikke lavet en handleplan, se *tabel 4.4*.

Tabel 4.4 Er der lavet en handleplan for den unge anbragt på sikret afdeling som følge af en ungdomssanktion, jf. serviceloven § 140, stk.5?

	Antal	Procent
Ja	15	94
Nej	1	6
I alt	16	100

Af de 15 sager med handleplaner er der i 12 handleplaner, svarende til 80 procent af sagerne, lavet en konkret plan for beskæftigelse og/eller uddannelse. I tre handleplaner, svarende til 20 procent af de 15 sager, er der ikke lavet en sådan plan, selvom der burde have været lavet en plan, se *tabel 4.5*.

Der bliver således i langt de fleste sager lavet en handleplan, som indeholder en plan for den unges uddannelses eller beskæftigelsessituation.

Tabel 4.5 Indeholder handleplanen en konkret plan for job og uddannelse, jf. serviceloven § 140, stk.5?

	Antal	Procent
Ja	10	67
Nej	3	20
Kun uddannelse	2	13
Kun arbejde	0	0
I alt	15	100

Sag 25, hvor kommunen har lavet en handleplan til en ung i ungdomssanktion

Der har været fokus på familien fra den unge var helt lille grundet omsorgssvigt og alkoholmisbrug i hjemmet. Da den unge er 10 år, mister han sin far. Som 14-årig bliver den unge frivilligt anbragt, men som 15-årig hjemgives han til moderen. Knap to år senere idømmes han en ungdomssanktion. Under forløbet har den unge flere gange været tilbageført til fase 1 på grund af rømninger og truende adfærd. Kommunen har løbende revideret handleplanen i samarbejde med den unge og fagpersonerne omkring ham har herunder blandt andet taget stilling til, hvad der skal ske efter ungdomssanktionen.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen har handlet relevant og tilstrækkeligt ved tidligt i forløbet at lægge en plan for den unges fremtid, herunder blandt andet i forhold til uddannelse og arbejde, således at det kan iværksættes, mens den unge er i forholdsvis faste rammer.

Indholdet af fasen efter ophold på en sikret afdeling som følge af ungdomssanktion

Den unge, der er i en ungdomssanktion, får ikke et tilbud om udslusning efter ophold på sikret afdeling, da han/hun i stedet overgår til fase 2 i ungdomssanktionen. Fase 2 vil ofte være på et anbringelsessted i åbent regi.

Kommunen skal snarest muligt og senest ved afslutningen af ungdomssanktionen have forholdt sig til den unges uddannelses og/eller beskæftigelsessituation. Af de 16 sager

om ungdomssanktion, har den unge i 12 sager, svarende til 75 procent af sagerne, fået ophold på et opholdssted i fase 2, i tre, sager, svarende 19 procent af sagerne, har den unge fået ophold på en døgninstitution og i én sag er den unge kommet i et skibsprojekt, se *tabel 4.6*.

Tabel 4.6 Hvad består fasen efter ophold på sikret afdeling af (fase 2 for ungdomssanktion)?

	Antal	Procent
Anbringelse på døgninstitution	3	19
Anbringelse på opholdssted	12	75
Skibsprojekt	1	6
I alt	16	100

5 Screening

5.1 Screeningen

For at kunne sikre en relevant og tilstrækkelig udslusning er det, udover at afdække den unges personlige forhold i den børnefaglige undersøgelse, afgørende at få afdækket om den unge eventuelt har psykiske og/eller psykiatriske vanskeligheder. Derfor skal den sikrede afdeling tilbyde at screene den unge i starten af opholdet på en sikret afdeling. Formålet er, at personalet på den sikrede afdeling hurtigt får kendskab til den unges vanskeligheder, sådan at unge med psykiske problemer får den nødvendige behandling, og færre falder tilbage i blandt andet misbrug, kriminalitet og uhensigtsmæssig adfærd.

Serviceoven

§ 57 d. ...

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner tilbydes screening med henblik på at afdække psykiatriske problemer. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaver og fra unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om screeningens omfang, herunder hvem der kan udføre den, og hvornår den skal udføres.

Bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet

§ 34. Alle børn og unge på sikrede og særligt sikrede afdelinger, der ikke allerede har fået foretaget en psykiatrisk udredning, skal tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning, jf. lovens § 57 c, stk. 4.

Stk. 2. Screeningen skal være påbegyndt senest 1 måned efter anbringelsen på den sikrede eller særligt sikrede afdeling.

Stk. 3. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 4. Screeningen skal foretages af en psykolog, en sygeplejerske med kendskab til psykiatri eller en person med lignende baggrund eller efteruddannelse og have et omfang og en kvalitet, der kan angive, om der er behov for en psykiatrisk udredning.

Stk. 5. I forbindelse med anbringelsen fremsender kommunen til den sikrede eller særligt sikrede afdeling sagsakter, der har relevans for screeningen.

I 80 sager, svarende til 77 procent ud af de målte 103 sager får kommunen kendskab til den unges eventuelle psykiske og/eller psykiatriske vanskeligheder, idet den unge enten bliver screenet under opholdet på en sikret afdeling eller er blevet psykologisk /psykiatrisk undersøgt inden opholdet på den sikrede afdeling, se *tabel 4.1*.

I 24 procent af de 103 målte sager er den unge blevet psykiatrisk udredt inden opholdet på en sikret afdeling og i 53 procent af de 103 målte sager er den unge blevet screenet under opholdet på en sikret afdeling. I 17 procent af de 103 målte sager er den unge ikke blevet screenet, og i seks procent af de 103 målte sager er der ikke givet samtykke fra den unge eller forældremyndighedsindehaveren, se *tabel 5.1*.

Tabel 5.1 Er den unge på 12 år og ældre blevet screenet under opholdet på den sikrede afdeling?

	Antal	Procent
Ja	55	53
Nej, men det burde den unge have været	17	17
Nej, men den unge er blevet psykiatrisk udredt inden opholdet på sikret afdeling	25	24
Nej, der er ikke givet samtykke til screening (fra den unge eller forældremyndighedsindehaveren)	6	6
I alt	103	100

5.2 Samtykke til screening

Både den unge og/eller forældremyndighedsindehaverne kan nægte at give samtykke til den psykiatriske screening, hvorved screeningen ikke kan gennemføres. Det er imidlertid ikke altid, at der foreligger et skriftligt samtykke i sagens akter, men det ses af screeningen, at den unge samarbejder, og det er derfor lagt til grund, at den unge har samtykket. Er den unge under 15 år, er der ikke krav om, at den unge giver samtykke til screeningen.

I 49 sager, svarende til 89 procent af de 55 sager, hvor den unge er blevet screenet, har den unge givet eksplicit samtykke til screeningen. Kun i én sag er screeningen blevet lavet, uden at den unge har villet samtykke. Af den pågældende sag fremgår det, at den unge er blevet psykologisk udredt under opholdet på sikret afdeling, men at den unge ikke ønskede at deltage i udredningen. I fem sager ud af de 55 sager, hvor den unge er blevet screenet, har den unge været under 15 år, hvorfor der ikke har været krav om samtykke, se *tabel 5.2*.

Tabel 5.2 Fremgår det af sagen, at den unge over 15 år har givet samtykke til screeningen?

	Antal	Procent
Ja	49	89
Nej	1	2
Ikke relevant	5	9
I alt	55	100

Den unge ses således i hovedparten af de målte sager at samarbejde om screeningen. Dette ses ikke at være tilfældet i forhold til forældremyndighedsindehaverne. Ved målingen fremgår det, at kun i 13 sager, svarende til 24 procent af de 55 sager, hvor den unge er blevet screenet, har forældremyndighedsindehaverne givet samtykke til screeningen. I 40 sager, svarende til 73 procent af de 55 sager, ses forældre-myndighedsindehaverne ikke at have givet samtykke til screeningen, se tabel 5.3.

De 40 sager omhandler både de sager, hvor forældremyndighedsindehaveren udtrykkeligt har sagt nej til at give sit samtykke (7 sager) og de sager, hvor det ikke fremgår af sagen, om der er givet samtykke (33 sager).

Tabel 5.3 Har forældremyndighedsindehaveren, til den unge på 12 år og ældre, givet samtykke til screeningen?

	Antal	Procent
Ja	13	24
Nej	40	73
Ikke relevant, da den unge er over 18 år	2	4
I alt	55	100

5.3 Opstart af screening

For at sikre at den unge hurtigt får den rette støtte og eventuel behandling, skal screeningen påbegyndes inden for den første måned efter anbringelsen af den unge på en sikret afdeling.

Af de 55 sager, hvor der er foretaget en screening, er screeningen påbegyndt inden for den første måned i 26 sager, svarende til 47 procent af sagerne. I otte sager, svarende 15 procent af sagerne er screeningen ikke påbegyndt inden for den første måned og i 21 sager, svarende 38 procent af sagerne fremgår det ikke, hvornår screeningen er påbegyndt, se tabel 5.4.

Tabel 5.4 Er screeningen påbegyndt senest 1 måned efter opholdet på den sikrede afdeling?

	Antal	Procent
Ja	26	47
Nej	8	15
Fremgår ikke af sagen, hvornår screeningen er påbegyndt	21	38
I alt	55	100

5.4 Udfaldet af screeningen

Udfaldet af en screening af den unge vil typisk enten være en anbefaling om at få foretaget en psykiatrisk udredning af den unge eller en konklusion om, at der ikke er behov for en psykiatrisk udredning af den unge. Der ses dog også en række andre anbefalinger som for eksempel miljøterapi, neuropsykologisk undersøgelse og lignende.

I næsten to tredjedele af de 55 sager, hvor der er foretaget en screening, anbefaler screeningen, at der skal iværksættes yderligere undersøgelser.

Af de 55 sager, hvor der er lavet en screening, har udfaldet i 17 sager, svarende til 31 procent af sagerne, været, at der er behov for en psykiatrisk udredning. I 21 sager, svarende til 38 procent af sagerne, har man fundet, at der var grundlag for noget andet. Dette tal dækker blandt andet over psykologisk undersøgelse, neuropsykologisk undersøgelse, samtaleterapi, miljøterapi og medicinering. I 17 sager, svarende til 31 procent, har man ikke fundet et behov for en psykiatrisk udredning, se *tabel 5.5*.

Tabel 5.5 Hvad var udfaldet af screeningen?

	Antal	Procent
Der er behov for en psykiatrisk udredning	17	31
Der er ikke behov for en psykiatrisk udredning	17	31
Andet	21	38
I alt	55	100

6 Udslusning

6.1 Tilbud om udslusning og støtteforanstaltninger som domsvilkår

Efter opholdet på den sikrede afdeling skal den unge, der er under 18 år og har været i alternativ afsoning eller har været varetægtsfængslet i surrogat, tilbydes et udslusningsforløb, hvis de ikke allerede er i et relevant forløb, eksempelvis et ungdomssanktionsforløb eller et anbringelsesforløb. Formålet med et udslusningsforløb er at undgå, at de unge falder tilbage i en kriminel løbebane, finder tilbage til et negativt miljø eller på anden vis kommer ind i en negativ udvikling efter opholdet på den sikrede afdeling. For unge, der har været på en sikret afdeling, er det afgørende, at de får en form for støtte efter opholdet, da det er en stor omvæltning at komme fra en sikret afdeling med faste rammer og struktur i dagligdagen til selv at skulle administrere sin hverdag.

Serviceoven

§ 57 d. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med løsladelse give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat, et tilbud om udslusning. Tilbuddet om udslusning skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst 6 måneder efter løsladelsen. Tilbuddet skal som minimum have et omfang svarende til en kontaktperson efter § 52, stk. 3, nr. 6.

...

I 66 sager, svarende til 64 procent af de 103 målte sager, er de unge allerede i relevante forløb ved ophør på en sikret afdeling og er derfor ikke tilbudt et udslusningsforløb i forbindelse med ophøret af opholdet på den sikrede afdeling. Disse unge fortsætter typisk i ungdomssanktionsforløbet eller anbringelsesforløbet efter opholdet på den sikrede afdeling. I de resterende 36 procent af sagerne, svarende til 37 unge, får kommunen givet 25 unge et udslusningstilbud/støtteforanstaltninger som dom på vilkår, mens 12 unge ikke får tilbudt udslusningsforløb, se *tabel 6.1*.

Blandt de 25 unge, der er tilbudt støtteforanstaltninger, har otte unge fået tilbuddet, som led i en dom på vilkår om foranstaltninger efter servicelovens § 52, mens de øvrige 17 unge har modtaget støtteforanstaltninger, som et tilbud om udslusning efter servicelovens § 57 d.

Af de tilsammen 37 sager, hvor kommunen skal tilbyde et udslusningsforløb, har den unge således fået tilbudt et udslusningsforløb i 25 sager, svarende til 68 procent af disse sager. I de resterende 12 sager, svarende til 32 procent, har den unge ikke fået tilbudt

et udslusningsforløb. I disse tilfælde er der enten ikke oplysninger om tilbud om udslusning, eller der går længere tid fra afslutningen af opholdet på en sikret afdeling, og til kommunen tilbyder støtteforanstaltninger.

Tabel 6.1 Er den unge blevet tilbudt støtteforanstaltninger i forbindelse med ophør af ophold på sikret afdeling?

	Antal	Procent
Ja	25 ¹	24
Nej	12	12
Ikke relevant, da den unge er i et forløb	66	64
I alt	103	100

Note: ¹ I fire ud af de 24 sager, har den unge ikke taget imod de tilbudte støtteforanstaltninger og i én sag fremgår det ikke af sagen, om den unge har taget mod tilbuddet

6.2 Indholdet af udslusningstilbud og støtteforanstaltninger som domsvilkår

I de 16 sager, hvor den unge skal have et tilbud om udslusning, skal de som minimum have et omfang svarende til en kontaktperson, se servicelovens § 57 d, stk. 1. Dette kan for eksempel være i form af en fast kontaktperson, en mentor, et gruppeforløb eller andet, der kan lette den unges overgang til et selvstændigt voksenliv. Der er ikke krav om, at tilbuddet skal omfatte en kontaktpersonordning, men kan også bestå i støtte til at begå sig på en arbejdsplads eller være en mentorordning, som støtter unge, der går i gang med en uddannelse.

I de otte sager, hvor den unge har fået dom med vilkår om sociale foranstaltninger efter servicelovens § 52, vil dommen anviser vilkår. Et vilkår kan være, at den unge efter kommunens afgørelse får støtteforanstaltninger enten generelt eller eventuelt af nærmere angiven art. Kommunen fastlægger indholdet af støtteforanstaltningerne og påser overholdelsen.

I 11 af de 25 sager, svarende til 44 procent, hvor den unge har fået støtteforanstaltninger enten som led i udslusningstilbud eller som led i dom på vilkår, bliver den unge tilbudt en frivillig anbringelse. I otte sager, svarende til 32 procent, bliver den unge tilbudt en kontaktperson. Dette er de to hyppigst forekommende tilbud til de unge. I fem sager, svarende til 20 procent af de 25 sager, har den unge fået tilbudt noget andet, eksempelvis dagbehandling, arbejdspraktik, støtte fra UU-vejleder eller anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, se tabel 6.2.

Tabel 6.2 Hvilken støtteforanstaltning er tilbudt den unge?

	Antal	Procent
Kontaktperson	8	32
Frivillig anbringelse	11	44
Familiebehandling	1	4
Samtaleforløb hos psykolog	0	0
Andet	5	20
I alt	25	100

Note: Andet kan blandt andet være dagbehandling, medicinering, arbejdspraktik, anbringelse uden samtykke

6.3 Hvor mange tager imod støtteforanstaltninger

I 20 sager, svarende til 80 procent af de 25 sager, hvor den unge har fået støtteforanstaltninger enten som udslusningstilbud eller som domsvilkår, har den unge taget imod udslusningstilbuddet/støtteforanstaltninger som domsvilkår, se tabel 6.3. Ud af de 20 sager vedrører otte sager unge, der har taget imod støtteforanstaltninger som domsvilkår, og tolv sager vedrører udslusningstilbud. I 20 sager etableres der således et samarbejde om en støtteforanstaltning efter den unges ophold på en sikret afdeling, men allerede efter de første tre måneder efter iværksættelsen af støtteforanstaltningen har tre af de 20 unge ikke længere kontakt med støtteforanstaltningen, se figur 8.1 i kapitel 8 Forløbet efter ophold på sikret afdeling.

I de fire sager, hvor den unge har takket nej til udslusningstilbuddet, har tre unge fået et tilbud om en frivillig anbringelse, hvilket de ikke ønskede efter deres løsladelse. I den sidste sag blev den unge tilbudt en kontaktperson, men sagde også nej tak, se tabel 6.3.

Tabel 6.3 Har den unge taget imod støtteforanstaltningen?

	Antal	Procent
Ja	20 ¹	80
Nej	4	16
Ved ikke	1 ²	4
I alt	25	100

Note: 1 Heraf otte unge med støtteforanstaltning som domsvilkår. 2 Den unge har støtteforanstaltninger som domsvilkår

6.4 Tidspunkt for afgørelse om tilbuddet om udslusning

Tilbuddet om udslusning skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst seks måneder efter løsladelsen, jf. servicelovens § 57 d, stk. 1. Formålet med at få etableret tilbuddet inden løsladelsen er at sikre, at de nødvendige sagsbehandlingsskridt og praktiske forhold er på plads så hurtigt som muligt, så den unge ikke står uden relevant støtte på tidspunktet for løsladelsen fra en sikret afdeling.

Hvis kommunen vurderer, at den unge har behov for anden særlig støtte, kan forpligtelsen til at tilbyde udslusning ikke erstatte kommunens forpligtelse til at udarbejde en børnefaglig undersøgelse og en handleplan.

I ni sager, svarende til 36 procent af de 25 sager, hvor der er tilbud om udslusning/støtteforanstaltninger som domsvilkår, er afgørelsen truffet før opholdet på sikret afdeling afsluttes, heraf vedrører de fem sager dom med vilkår. I 10 sager, svarende til 40 procent af de 25 sager, bliver der ikke truffet en afgørelse, inden den unge forlader den sikrede afdeling. Disse sager vedrører alle tilbud om udslusning, *se tabel 6.4*.

I nogle tilfælde træffes afgørelsen først efter opholdet på sikret afdeling, da den unge pludselig løslades fra varetægtsfængslingen eller ikke idømmes en ellers forventet ungdomssanktion eller fængselsstraf. I disse tilfælde har kommunen ikke været klar med et alternativ i form af et udslusningstilbud.

Tabel 6.4 Hvornår er der truffet afgørelse om støtteforanstaltning?

	Antal	Procent
Før ophold på sikret afdeling afsluttes	9 ¹	36
Efter ophold på sikret afdeling afsluttes	10	40
Fremgår ikke af sagen, hvornår der er truffet afgørelse om støtteforanstaltning	6 ²	24
I alt	25	100

Note: 1 Heraffem unge med støtteforanstaltning som domsvilkår. 2 Heraff tre unge med støtteforanstaltninger som domsvilkår.

Sag 1, hvor kommunen ikke fik givet den unge et udslusningstilbud, inden opholdet på en sikret afdeling ophørte

Den unge er vokset op med sine fire søskende og forældrene. Forældrene formår ikke at sætte grænser og være tydelige forældre. Der har gennem lang tid været bekymring for den unge. Forældrene har ikke forståelse for kommunens vurdering af, at familien har massive støttebehov. Den unge begår en række kriminelle forhold og ender med at blive varetægtsfængslet i surrogat. Under det retslige forløb har der været afholdt Ungesamråd to gange, hvor man har peget på en ungdomssanktion som en egnet straf. Perioden for den unges varetægtsfængsling er flere gange blevet forlænget. Ved domsafsigelsen har kommunen kun forberedt sig på, at den unge skal idømmes en

ungdomssanktion, men i stedet idømmes han seks måneders ubetinget fængsel, der anses for udstået på baggrund af varetægtsfængslingen i surrogat, hvorfor den unge bliver løsladt. Kommunen har ikke umiddelbart et tilbud om udslusning klar, inden den unges ophold på sikret afdeling ophører. Det bemærkes dog, at kommunen handler hurtigt, og efter to dage tilbyder kommunen den unge en frivillig anbringelse, hvilket han ikke ønsker.

Ankestyrelsen vurderer, at det er vigtigt, at kommunen overvejer flere forskellige udslusningstilbud, så der er et relevant tilbud klar til den unge, når opholdet på den sikrede afdeling ophører.

6.5 Varighed af udslusningstilbuddet

Et udslusningstilbud til den unge skal have en varighed af minimum seks måneder, jf. servicelovens § 57d, stk. 1. Der er ikke tilsvarende krav om en minimumsvarighed i de otte sager om dom med vilkår om sociale foranstaltninger efter servicelovens § 52.

I de 13 sager, hvor den unge har sagt ja til et udslusningstilbud, har foranstaltningen haft en varighed på minimum seks måneder i ni sager, mens foranstaltningen i tre sager ikke ses at have en varighed på minimum seks måneder, se *tabel 6.5*.

Tabel 6.5 Har tilbuddet om et udslusningstilbud en varighed på mindst seks måneder?

	Antal	Procent
Ja	9	69
Nej	3	23
Fremgår ikke	1	8
I alt	13	100

7 Samarbejde og kontakt

Ankestyrelsen har vurderet samarbejdet omkring den unge på tværs af myndigheder og instanser i de 103 sager. Der er ikke tale om lovregulerede krav til samarbejdet eller kontakten mellem myndigheder med videre. Ankestyrelsen har yderligere belyst temaet, da arbejdet med udslusning af den unge fra en sikret afdeling indebærer et samarbejde mellem flere instanser og myndigheder. Ankestyrelsen har set på, hvor der er et samarbejde mellem instanser og myndigheder, hvornår i forløbet der har været et samarbejde, og i så fald om samarbejdet har været godt, det vil sige, om det har været tilstrækkeligt og relevant i forhold til den unge.

I 92 procent af de 103 målte sager vurderer Ankestyrelsen, at der har været et relevant og tilstrækkeligt samarbejde omkring den unge, *se tabel 6.1*. Generelt udspringer samarbejdet omkring den unge fra sagsbehandleren i kommunen. Det er således sagsbehandleren, der koordinerer samarbejdet omkring den unge med de forskellige myndigheder og instanser, herunder i forhold til kontakten til eksempelvis den sikrede afdeling, Kriminalforsorgen, politiet, den nationale Videns- og Specialrådgivningsorganisation (VISO), Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU-vejleder) og lignende.

Ud over at blive ved med at forsøge at tage og opretholde kontakt med den unge ses det i de målte sager, at sagsbehandleren forsøger at sikre den unges trivsel og udvikling ved at samarbejde med de øvrige fagpersoner, der er omkring den unge.

I otte procent af de 103 målte sager vurderer Ankestyrelsen ikke, at der har været et tilstrækkeligt og relevant samarbejde omkring den unge, *se tabel 7.1*. Alle disse sager omhandler unge, der er på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat. I disse otte sager ses der ikke at være kontakt mellem sagsbehandleren og den unge, ligesom sagsbehandleren i kommunen efter Ankestyrelsens vurdering generelt ikke får sikret et relevant samarbejde med den unge samt øvrige fagpersoner omkring den unge for derved at få iværksat eventuelle nødvendige støtteforanstaltninger for den unge.

Tabel 7.1 Har der overordnet set været et godt samarbejde/kontakt omkring den unge?

	Antal	Procent
Ja	95	92
Nej	8	8
Ikke relevant	0	0
I alt	103	100

Sag 95, hvor der ses et godt tværfagligt samarbejde

Den unge bliver anbragt første gang i 2004, da forældrene ikke har forældreressourcer, og den unge har egne vanskeligheder med behov for behandling. Den unge er flyttet meget rundt på forskellige opholdssteder, fordi hun på grund af sin adfærd ikke har kunnet rummes på opholdsstederne. Kommunen har blandt andet inddraget VISO samt holdt netværksmøde med familien for at finde det rette opholdssted til den unge. Da den unge er blevet tiltagende dårlig, anbringes hun på en sikret afdeling til observation. Under den unges ophold på den sikrede afdeling fortsætter det tværfaglige samarbejde med henblik på at få fundet det rette tilbud til den unge. Der afholdes blandt andet netværksmøde på børn og ungdomspsykiatrisk center med det tidligere og det planlagte fremtidige opholdssted, støttekorpsset, den sikrede afdeling og sagsbehandleren, ligesom der løbende bliver holdt møder med opholdssted og den unge.

Ankestyrelsen vurderer, at der har været et godt tværfagligt samarbejde med og omkring den unge, men grundet den unges egne vanskeligheder har det været svært at få den unge til at profitere af de iværksatte foranstaltninger.

Sag 28, hvor der ikke har været et godt samarbejde

Der er tale om en familie med turbulente familieforhold, hvor både moderen og faderen angiveligt er kriminelle. De er skilt, og den unge har først i en årrække boet hos moderen og er herefter flyttet hjem til faderen. Skolen sender en underretning til kommunen, men denne forsvinder hos kommunen, og der reageres først efter ni måneder. Efter at have talt med faderen og fået udtalelse fra skolen, vurderer kommunen, at den unge har skolemæssige problemer, hvorfor sagen lukkes. Godt ét år senere sigtes den unge for våbenbesiddelse og kørsel uden kørekort, og der åbnes igen en sag i kommunen. Der afholdes møde i Ungehuset med blandt andet faderen og sagsbehandleren, og der laves en uddannelsesplan – den unge skal søge job i én og en halv måned, og ellers skal han i gang med en uddannelse. Tre og en halv måned senere kontakter sagsbehandleren faderen og får at vide, at den unge ikke er i Danmark længere. Sagsbehandleren kontakter den unge og oplyser, at han skal tage kontakt til UU-vejlederen. Senere sker der ikke yderligere, førend sagen lukkes seks måneder senere, da kommunen ikke vurderer, at den unge er omfattet af efterværnsbestemmelserne.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen har været for passiv. Kommunen har ikke iværksat – eller forsøgt at iværksætte – tiltag, der har kunnet sikre den unges udvikling og trivsel.

7.1 Samarbejde mellem kommune og institution

For at sikre kontinuitet for den unge i relation til kontakten mellem den unge og de iværksatte støtteforanstaltninger, er det afgørende, at der er et relevant og tilstrækkeligt samarbejde mellem den sikrede afdeling og den unges opholdskommune, således at afdelingen kan videreformidle de erfaringer og oplysninger, den har gjort sig og indsamlet om den unge. Herved får kommunen mulighed for at tilrettelægge en målrettet

indsats i forhold til den unge, herunder tilrettelagt det rette udslusningstilbud til den unge.

I de fleste sager er der et samarbejde under den unges ophold på en sikret afdeling. I 86 procent af de 103 målte sager har der været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og den sikrede afdeling, se *tabel 7.2*. Ofte ses dette samarbejde ved udtalelser fra den sikrede afdeling om den unge samt ved sagsbehandlerens besøg hos den unge på en sikret afdeling. Herudover har der i enkelte sager været netværksmøder, hvor også en repræsentant fra den sikrede afdeling har deltaget. I en del af sagerne har der ligeledes været et samarbejde mellem sagsbehandleren og den sikrede afdeling i forbindelse med udslusningen af den unge og herunder i forhold til valg af nyt anbringelsessted.

I 14 procent af de 103 sager fremgår det ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde mellem sagsbehandleren og den sikrede afdeling, se *tabel 7.2*. I enkelte tilfælde kan dette tilskrives, at den unges ophold på en sikret afdeling har været meget kort. I de andre tilfælde ses det ikke af sagsakterne, at der har været kontakt mellem sagsbehandleren og den sikrede afdeling.

Tabel 7.2 Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og den sikrede afdeling?

	Antal	Procent
Ja	89	86
Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt	14	14
I alt	103	100

Af *tabel 7.3* ses det, at der primært har været et samarbejde mellem kommunen og den sikrede afdeling under opholdet på den sikrede afdeling og ved udslusningen fra den sikrede afdeling. Således har der i 86 sager, svarende til 97 procent af de 89 sager, hvor der har været et samarbejde mellem kommunen og den sikrede afdeling, været et samarbejde under opholdet, og i 16 sager, svarende til 20 procent af de 89 sager, har der ligeledes været et samarbejde ved udslusningen fra den sikrede afdeling. Samtlige disse sager, hvor der er et samarbejde under udslusningen, er sager, hvor den unge er varetægtsfængslet i surrogat. Dermed er der mulighed for, at kommunen får den sikrede afdelings erfaringer med og viden om den unge til det fremadrettede arbejde med den unge.

Tabel 7.3 Hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og den sikrede afdeling?

	Antal	Procent
Ved afhøring/anholdelse	2	2
Under opholdet	86	97
Ungesamråd	8	9
Ved udslusning	18	20
Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling	1	1
Andet	2	2
Antal	89	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

7.2 Samarbejde mellem kommune og politi/anklagemyndighed

I 74 procent af de 103 målte sager har der været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og politiet/anklagemyndigheden, se *tabel 7.4*. Ofte består samarbejdet i eksempelvis underretninger fra politiet vedrørende bekymring for den unge, den kommunale sagsbehandlers deltagelse ved afhøringer og retsmøder, udarbejdelse af en udtalelse om den unges forhold fra sagsbehandleren i kommunen til politiet/anklagemyndigheden inden et forestående retsmøde, hvor den unge er tiltalt, politiets deltagelse ved Ungesamråd samt politiets hjælp til kommunen ved den unges rømninger fra opholdssteder.

Også i sager, hvor den unge er anbragt på en sikret afdeling som led i en social foranstaltning, ses der i flere sager at have været et samarbejde mellem kommunen og politiet, eksempelvis hvis den unge har skullet afhøres ved mistanke om kriminalitet, eller den unge er rømmet fra et opholdssted.

I 14 procent af de 103 målte sager ses der ikke at have været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og politiet/anklagemyndigheden, mens det i 13 procent af sagerne ikke har været relevant, da den unge er anbragt som led i en social foranstaltning, se *tabel 7.4*.

Tabel 7.4 Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og politiet/anklagemyndighed?

	Antal	Procent
Ja	76	74
Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt	14	14
Ikke relevant, da den unge er socialt anbragt	13 ¹	13
I alt	103	100

Note: ¹ I tre af de 16 om social anbragte, har der været samarbejde mellem kommunen og politi og anklagemyndighed

I de 76 sager, hvor der har været et samarbejde/ kontakt mellem kommunen og politi/anklagemyndighed, har der typisk været samarbejde/kontakt i flere anledninger. Hyppigst har der været et samarbejde/ kontakt med politi eller anklagemyndighed i forbindelse med afhøring eller anholdelse. Det skete i seks ud af ti sager. Men også under opholdet på en sikret afdeling har der i halvdelen af sagerne været et samarbejde, herunder blandt andet i forbindelse med rømninger, afhøringer under ophold på en sikret afdeling og besøgstilladelser. I fire ud af ti sager har politiet været en del af et afholdt Ungesamråd. I hver tiende sag har der også været et samarbejde med politiet i forbindelse med udslusningen fra en sikret afdeling, hvor politiet eksempelvis har hjulpet i tilfælde af rømning fra det opholdssted, hvor den unge er i udslusning, eller hvis den unge skal afhøres i den periode, hvor der er iværksat udslusningstilbud, se tabel 7.5.

Tabel 7.5 Hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og anklagemyndigheden?

	Antal	Procent
Ved afhøring/anholdelse	44	58
Under opholdet	38	50
Ungesamråd	30	39
Ved udslusning	8	10
Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling	17	22
Andet	8	10
Antal	76	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

7.3 Samarbejde mellem kommune og Kriminalforsorg

I 53 procent af de 103 målte sager har der været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og Kriminalforsorgen, se *tabel 7.6*. Samarbejdet ses primært koncentreret omkring perioden ved opstarten af opholdet på en sikret afdeling, idet Kriminalforsorgen også ses at have deltaget ved Ungesamråd. Herudover har der eksempelvis været et samarbejde i forbindelse med den unges overgang fra ophold på en sikret afdeling til afsoning af en dom eller ved flytning af den unge fra en sikret afdeling til en af Kriminalforsorgens fængsler (ungdomsafdelinger) grundet den unges forhold, herunder voldsom adfærd, der gør, at den unge ikke kan rummes på en sikret afdeling.

Det bemærkes, at i nogle af sagerne, hvor den unge er socialt anbragt på en sikret afdeling, har der tillige været et samarbejde med Kriminalforsorgen, eksempelvis i forbindelse med Ungesamråd samt underretning fra Kriminalforsorgen.

I 34 procent af de 103 målte sager fremgår det ikke, om der har været et samarbejde mellem sagsbehandleren i kommunen og Kriminalforsorgen, mens det i 13 procent af sagerne ikke har været relevant, da den unge har været anbragt som led i en social foranstaltning, se *tabel 7.6*.

Tabel 7.6 Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og Kriminalforsorgen?

	Antal	Procent
Ja	55	53
Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt	35	34
Ikke relevant, da den unge er socialt anbragt	13 ¹	13
I alt	103	100

Note: ¹ I tre af de 16 om social anbragte, har der været samarbejde mellem kommunen og politi og anklagemyndighed

Samarbejdet mellem kommunen og Kriminalforsorgen omfatter i hver femte sag flere former for samarbejde, eksempelvis under opholdet og ved Ungesamråd eller udslusning.

Samarbejdet mellem kommunen og Kriminalforsorgen ses primært under opholdet og ved afholdelse af Ungesamråd, hvor Kriminalforsorgen ofte deltager med en repræsentant. Dette ses i halvdelen af de 55 sager. Under opholdet ses der at være et samarbejde mellem kommunen og Kriminalforsorgen i hver tredje sag. Dette har blandt andet været i sager, hvor den unge har skullet afsone en dom efterfølgende. I hver tiende sag har der været et samarbejde ved udslusningen fra en sikret afdeling. Dette

har eksempelvis været, hvor Kriminalforsorgen har skullet have tilsyn med den unge efter afsoning af en dom, idet den unge er fyldt 18 år, se *tabel 7.7*.

Tabel 7.7 Hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og Kriminalforsorgen?

	Antal	Procent
Ved afhøring/anholdelse	0	0
Under opholdet	20	37
Ungesamråd	30	54
Ved udslusning	7	13
Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling	0	0
Andet	10	19
Antal	55	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

8 Forløbet efter ophold på sikret afdeling

Omdrejningspunktet for Ankestyrelsens sagsgennemgang har været den unges udslusning fra en sikret afdeling. Ankestyrelsen har således også vurderet den unges forløb i perioden *efter* opholdet på en sikret afdeling. Formålet har været at afdække, hvordan det går den unge efter opholdet på en sikret afdeling, herunder hvor længe den unge har kontakt til en iværksat støtteforanstaltning, eksempelvis en kontaktperson eller et anbringelsessted.

Selvom kommunen tilbyder de unge udslusning/støtteforanstaltninger efter opholdet på en sikret afdeling, og de unge accepterer tilbuddet og har kontakt til den iværksatte foranstaltning i en periode, så ses det ikke i de målte sager, at de unge profiterer heraf.

Ud af de 103 målte sager er de unge i 80 sager enten ikke i målgruppen for efterværn (12 sager), det har ikke været relevant at tilbyde udslningsforløb/støtteforanstaltninger (63 sager), eller den unge har ikke taget i mod tilbuddet (fem sager), *se tabel 8.1*. Manglende tilbud om udslningsforløb skyldes blandt andet, at den unge blev idømt ungdomssanktion, eller at den unge overgik til Kriminalforsorgen efter endt ophold.

I de resterende 23 målte sager ses den unge i 11 sager ifølge de seneste oplysninger i de indsendte sagsakter fortsat at have kontakt til den kontaktperson eller det anbringelsessted, som blev tildelt i forbindelse med udslningsforløbet, støtteforanstaltninger eller i forbindelse med efterværn, mens der i 12 sager ikke ses kontakt til kontaktpersonen eller anbringelsesstedet, *se tabel 8.1*.

Tabel 8.1 Har den unge fortsat kontakt til kontaktpersonen/anbringelsesstedet, som blev tildelt i forbindelse med udslningsforløb, støtteforanstaltninger eller i forbindelse med efterværn?

	Antal	Procent
Ja	12	12
Nej	12	13
Ikke relevant (den unge tog ikke imod tilbud)/ved ikke	5	5
Ikke relevant (den unge er ikke i målgruppen for efterværn)	12	11
Ikke relevant (den unge er ikke blevet tilbudt udslusning)	62	59
I alt	103	100

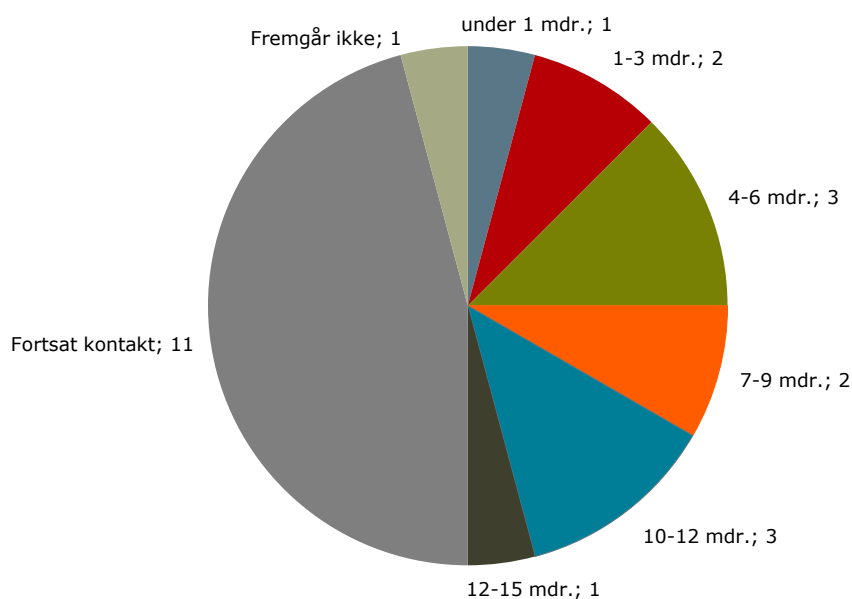
Note: Målt i forhold til tidspunktet for de seneste indsendte akter

8.1.1 Varigheden af kontakt til en iværksat støtteforanstaltning

I 11 ud af de 24 sager er der fortsat kontakt til det iværksatte udslusningstilbud, den iværksatte støtteforanstaltning eller det iværksatte efterværn. Mens kontakten er ophørt i 12 sager. I halvdelen af de 12 sager er kontakten ophørt efter endt ophold på en sikret afdeling inden for det første halve år, og efter et år er kontakten på nær i en enkelt sag ophørt, se figur 8.1.

En af årsagerne til, at de iværksatte støtteforanstaltninger ophører, er, at den unge får en dom om enten afsoning eller en ungdomssanktion og dermed skal ind og afsone eller anbringes som følge af ungdomssanktionen. I andre tilfælde skyldes det, at den unge omkring det 18. år selv vælger at frasige sig støtten eller ikke får tilbudt efterværn, da kommunen vurderer, at den unge ikke er i målgruppen for efterværn, eksempelvis fordi den unge ikke har villet samarbejde med kommunen om støtteforanstaltninger.

Figur 8.1 Hvor længe har den unge kontakt til støtteforanstaltningen efter endt ophold på en sikret afdeling? Antal unge

8.2 Hvad er der sket med den unge?

Sagsgennemgangen af de 103 sager viser, at kommunerne og de sikrede afdelinger i overvejende grad (84 procent) opfylder de forpligtelser, som de i medfør af loven har overfor den unge i forbindelse med den unges ophold på og udslusning fra en sikret afdeling, se tabel 3.1 i Kapitel 3 Samlet vurdering af kommunens praksis ovenfor. På trods heraf viser det samlede resultat, at den unge i ringe grad ses at komme i positiv udvikling efter endt ophold på en sikret afdeling. Således er ingen unge i job, og 13 er i

uddannelse i tiden efter endt ophold på en sikret afdeling. Typisk er den unge ved at færdiggøre folkeskolen eller tage andre skoleforløb, eksempelvis et EGU-forløb, se tabel 8.2. Det bemærkes, at i sager med flere ophold på en sikret afdeling, er der målt på det første ophold.

65 procent af de unge ender ud i en ny retslig frihedsberøvelse og/eller en ny social foranstaltning efter opholdet på en sikret afdeling, heraf har flere unge haft hændelser efter endt ophold. Eksempelvis har den unge både været varetægtsfængslet, været overgået til afsoning, og tilsynet er efterfølgende overgået til kriminalforsorgen, eller den unge har modtaget en ny social foranstaltning, mens den unge ventede på at afsone.

Fordelt på de tre målgrupper er de 16 socialt anbragte typisk fortsat anbragt, og de 16 unge i ungdomssanktion er ligeledes fortsat i ungdomssanktion efter endt ophold på sikret afdeling. For begge grupper er der dog enkelte, som er varetægtsfængslet. De 12 af de 13 unge, der er i uddannelse, er således varetægtsfængslede, mens størstedelen af 69 varetægtsfængslede unge afsoner domme, er varetægtsfængslede igen, er overgået til Kriminalforsorgen og/eller er i nye sociale foranstaltninger.

Tabel 8.2 Hvad er der sket med den unge efter endt ophold på en sikret afdeling?

	Antal	Procent
Uddannelse	13	13
Job	0	0
Ny social foranstaltning, eksempelvis anbringelse med eller uden samtykke	15	15
Fortsat anbragt	18	17
Ungdomssanktion	34	33
Varetægtsfængsling, både i surrogat og almindelig varetægtsfængsling	10	10
Afsoning	16	16
Tilsynet er overgået til kriminalforsorgen	8	8
Kommunen har ikke kendskab hertil	10	10
Andet	11	11
Antal	103	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

8.2.1 Tilbagevenden til kriminalitet efter ophold på sikret afdeling

Både socialt anbragte unge og anbragte som følge af kriminalitet har efter opholdet på sikret afdeling været i kontakt med politiet. I 50 sager, svarende til 49 procent af de 103 målte sager, har den unge haft kontakt til politiet i forbindelse med kriminelle forhold efter opholdet på en sikret afdeling, se *tabel 8.3*. Det er således en stor andel af de unge, der har været på en sikret afdeling, der efter opholdet på en sikret afdeling bliver involveret i kriminalitet. Ud af de 50 sager, hvor der efterfølgende har været kontakt med politiet, vedrørte otte sager socialt anbragte unge, mens de unge i de øvrige otte målte sager om socialt anbragte ikke efterfølgende har været i kontakt med politiet.

Tabel 8.3 Har der efter opholdet på sikret afdeling været kontakt til politiet i forbindelse med nye kriminelle forhold hos den unge?

	Antal	Procent
Ja	50	49
Nej	53	51
I alt	103	100

I de 50 sager, hvor den unge har været i kontakt med politiet efter opholdet på sikret afdeling, har den unge typisk haft flere typer af kontakt med politiet, for eksempel er den unge både anholdt og sigtet og i nogle tilfælde også varetægtsfængslet og dømt.

I 37 sager, svarende til 74 procent af de 50 sager, har den unge været sigtet for et eller flere forhold, heraf har den unge været anholdt i de 24 sager, og i 22 sager, svarende til 44 procent, er den unge blevet dømt. I 12 sager, svarende til 24 procent af de 50 sager, hvor den unge har været i kontakt med politiet som følge af mistanke om begået kriminalitet, er den unge blevet varetægtsfængslet, se *tabel 8.4*.

Tabel 8.4 Har den unge været anholdt, sigtet, varetægtsfængslet eller dømt?

	Antal	Procent
Anholdt	24	48
Sigtet	37	74
Varetægtsfængslet	12	24
Dømt	22	44
Anden kontakt med politiet	8	16
Antal	50	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

I forhold til karakteren af den efterfølgende begåede kriminalitet er der typisk tale om, at den unge primært har været involveret i tyveri, indbrud, vold og andet (herunder blandt andet røveri, trusler, hærværk og bedrageri). Og i flere tilfælde har den unge været involveret i flere former for kriminalitet.

Således har den unge i 13 sager, svarende til 26 af de 50 sager, hvor den unge har haft kontakt med politiet efterfølgende, begået tyveri, i ni sager, svarende til 20 procent af de 50 sager, har den unge begået indbrud og i 17 sager, svarende til 34 procent af sagerne har den unge begået vold. I 31 sager, svarende til 60 procent af de 50 sager har den unge lavet andre lovovertrædelser, herunder blandt andet røveri, trusler, hærværk og bedrageri, se *tabel 8.5*.

Tabel 8.5 Hvad har den unge efter opholdet på sikret afdeling været anholdt, sigtet, varetægtsfængslet eller dømt for?

	Antal	Procent
Tyveri	13	26
Indbrud	9	18
Vold	17	34
Overtrædelse af lov om euforiserende stoffer	6	12
Overtrædelse af våbenloven	3	6
Andet	31	62
Antal	50	

Note: Det er muligt at markere flere svarmuligheder, derfor summer procenterne ikke til 100

9 Socialt anbragte

I hovedparten af de gennemgåede sager har der være tale om, at den unge har haft ophold på den sikrede afdeling som følge af kriminalitet. I 16 sager af de 103 målte sager, som Ankestyrelsen har vurderet, er der imidlertid tale om, at den unge er anbragt på en sikret afdeling som led i en social foranstaltning. Ankestyrelsen har i disse sager også vurderet, om kommunens sagsbehandling har været tilstrækkelig og relevant set i forhold til de fastsatte lovkrav, herunder både i forhold til oplysningsgrundlaget og udstrækningen af den unges ophold på den sikrede afdeling.

Samlet set er det Ankestyrelsens vurdering, at kommunerne i langt de fleste sager om socialt anbragte unge får lavet både en børnefaglig undersøgelse og en handleplan inden anbringelsen på den sikrede afdeling. Derudover ses den unge ikke at være anbragt på en sikret afdeling længere end tilladt i medfør af reglerne, og kommunen tager stilling til, om den unge på 17½ år eller ældre er berettiget til efterværn.

9.1 Børnefaglig undersøgelse

Før kommunen iværksætter en foranstaltning efter servicelovens kapitel 11, skal der som hovedregel foreligge en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold.

Den børnefaglige undersøgelse er vigtig for den fremtidige tilrettelæggelse af støtte til den unge, da undersøgelsen indeholder en afdækning af barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold. Når der er gennemført en børnefaglig undersøgelse, der gennemgår alle forhold omkring barnet eller den unge, har man de bedste vilkår for at fastsætte realistiske målsætninger i handleplanen. På baggrund af den børnefaglige undersøgelse og handleplanen skal sagsbehandleren i kommunen træffe afgørelse om eventuel iværksættelse af støtteforanstaltninger.

Kravet om, at der skal være gennemført en børnefaglig undersøgelse, inden der iværksættes foranstaltninger, kan fraviges, hvis særlige forhold gør sig gældende. Der kan således iværksættes foreløbig eller akut støtte sideløbende med, at den børnefaglige undersøgelse bliver udarbejdet. I disse situationer skal undersøgelsen færdiggøres efterfølgende og inden udløbet af fire måneders fristen.

Service-loven

§ 50. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen, der betegnes som en børnefaglig undersøgelse, gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der medmindre konkrete forhold betyder, at et eller flere af nedenstående numre ikke er relevante i forhold til det pågældende barn eller den unge, skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

...

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

§ 52. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter stk. 3, nr. 7, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Støtte efter stk. 3 kan kun iværksættes efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50. Hvis særlige forhold taler herfor, kan der dog iværksættes foreløbig eller akut støtte efter stk. 3 sideløbende med undersøgelsen.

...

Der er i alt 16 sager, hvor en ung er anbragt på en sikret afdeling som led i en social foranstaltning. Heraf har der i 15 af de 16 sager enten foreligget en børnefaglig undersøgelse inden afgørelsen om anbringelsen, eller der har været tale om en akut foranstaltning, hvorfor den børnefaglige undersøgelse ikke har foreligget på

afgørelsestidspunktet. Kun i én sag ses der ikke at være lavet en børnefaglig undersøgelse, hvor Ankestyrelsen vurderer, at den burde have været udarbejdet. I næsten alle sager foreligger der således en børnefaglig undersøgelse, eller også har det ikke været muligt, da foranstaltningen har været akut, se *tabel 9.1*.

Tabel 9.1 Er der blevet lavet en børnefaglig undersøgelse, inden der blev truffet afgørelse om anbringelse, jf. SEL § 50?

	Antal	Procent
Ja	9	56
Nej, men det burde der have været	1	6
Nej, men foranstaltningen var akut	6	38
I alt	16	100

9.2 Handleplan

Kommunen skal som hovedregel lave en handleplan, før der iværksættes en foranstaltning efter servicelovens kapitel 11. Formålet med at lave en handleplan er at sikre, at formålet med foranstaltningen er beskrevet, og at der er klare mål for indsatsen. Handleplanen udarbejdes med udgangspunkt i de oplysninger, der er fremkommet gennem den børnefaglige undersøgelse.

Kravet om, at der skal være udarbejdet en handleplan, inden der iværksættes en foranstaltning, kan fraviges, hvis behovet for en foranstaltning opstår så akut, at det vil være i modstrid med hensynet til barnet eller den unge at afvente udarbejdelsen af en handleplan. Her vil det være tilstrækkeligt med en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen. Herefter skal kommunen snarest muligt og senest inden fire måneder opstille en egentlig handleplan.

For unge, der er fyldt 16 år, skal handleplanen opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse.

Service-loven

...

§ 140. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, jf. §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

...

Af de i alt 16 sager om ophold på en sikret afdeling som en social foranstaltning er der i fem sager, svarende til 31 procent af sagerne, udarbejdet en handleplan. Handleplanen ses i disse sager enten at være udarbejdet i forbindelse med afgørelsen om den unges ophold på en sikret afdeling, eller der er tale om en tidligere udarbejdet handleplan, som revideres og opdateres i forbindelse med afgørelsen om opholdet på den sikrede afdeling. Endelig ses i visse af sagerne, at foranstaltningen har været akut, hvorfor handleplanen ikke har foreligget på afgørelsestidspunktet. I tre sager, svarende til 19 procent af de 16 sager, lå der ikke en handleplan, hvor Ankestyrelsen vurderer, at der burde have været udarbejdet en handleplan inden anbringelsen, se *tabel 9.2*.

Af de fem handleplaner, der er lavet til unge med ophold på en sikret afdeling som følge af en social foranstaltning, indeholder de to af handleplanerne en plan for den unges overgang til voksenlivet. I de tre andre sager er den unge ikke fyldt 16 år, hvorfor der ikke er et krav om, at kommunen i handleplanen skal forholde sig til den unges overgang til voksenlivet, se *tabel 9.2*.

Tabel 9.2 Er handleplanen blevet revideret/udarbejdet, inden der blev truffet afgørelse om ophold på sikret afdeling, jf. servicelovens § 140?

	Antal	Procent
Ja, der blev udarbejdet en ny handleplan	2	12
Ja, handleplanen blev revideret i tilknytning til afgørelse om ophold på sikret afdeling	3	19
Nej, men det burde der have været	3	19
Nej, men foranstaltningen var akut	8	50
I alt	16	100

9.3 Opholdstid på sikret afdeling

Kommunen kan ikke træffe afgørelse om anbringelse af den unge på en sikret afdeling på ubestemt tid. Varigheden afhænger af, om den unge er på en sikret afdeling som følge af en afgørelse om anbringelse af sociale årsager, eller opholdet sker via retssystemet som led i varetægtssurrogat, ungdomssanktion eller som alternativ afsoning af en dom.

9.3.1 Ophold af sociale årsager

Kommunens afgørelse om den unges ophold på en sikret afdeling som følge af sociale årsager må højst vare tre måneder. Den unge er enten anbragt, da det er absolut påkrævet for at afværge, at den unge skader sig selv eller andre, og faren herfor ikke på forsvarlig måde har kunnet afværges ved andre mere lempelige forholdsregler (§ 30, stk. 1, nr. 1 i bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet), eller fordi det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling (§ 30, stk. 1, nr. 2 i bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet).

Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan dispensere fra tre måneders grænsen for en ny periode på tre måneder, hvis det er absolut påkrævet.

For unge, der ikke er fyldt 15 år, kan der alene dispenseres for én ny periode på højst tre måneder.

Ophold på en sikret afdeling som følge af, at det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb (§ 30, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet) på en sikret afdeling for en ung over 15 år må højst vare seks måneder. For unge, der ikke er fyldt 15 år, må opholdet højst vare tre måneder.

Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan dispensere fra seks måneders grænsen for en ny periode på seks måneder, hvis det er absolut påkrævet.

For unge, der ikke er fyldt 15 år, kan der alene dispenseres for én ny periode på højst tre måneder.

Den samlede varighed af den unges ophold på en sikret afdeling af sociale årsager, eventuelt med en kombination af de tre forskellige anbringelsesgrundlag, må ikke overstige 14 måneder, for unge, der er fyldt 15 år. For unge, der ikke er fyldt 15 år, må den samlede varighed efter forlængelse af ophold på sikret afdeling ikke overstige ni måneder.

9.3.2 Ophold via retssystemet (varetægtssurrogat, ungdomssanktion og alternativ afsoning)

For ophold på en sikret afdeling, der er et led i afsoning, gælder de samme tidsgrænser som for ophold af sociale årsager.

Den samlede varighed af den unges ophold på en sikret afdeling via retssystemet må ikke overstige 14 måneder, for unge der er fyldt 15 år.

Ophold på en sikret afdeling som følge af en dom om ungdomssanktion må sammenlagt højst vare 12 måneder, mens ophold på sikret afdeling (fase 1) sammenlagt med ophold i godkendt opholdssted eller døgninstitution (fase 2), tilsvarende højst må vare 18 måneder.

Ved ny kriminalitet kan retten dog forlænge ungdomssanktionen, herunder forlænge tiderne med indtil seks måneder.

For unge, der er på sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling, er der ikke fastsat længste tider for opholdet på den sikrede afdeling.

Bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet

§ 30. En sikret afdeling kan anvendes for unge når:

- 1) dette er absolut påkrævet for at afværge, at den unge skader sig selv eller andre, og faren herfor ikke på forsvarlig måde har kunnet afværges ved andre mere lempelige forholdsregler,
- 2) det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling,
- 3) det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode, jf. nr. 2, fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling,
- 4) opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 765,
- 5) opholdet er led i afsoning, jf. § 78, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., og betingelserne i nr. 1, 2 eller 3 samtidig er opfyldt,
- 6) opholdet er led i en idømt foranstaltning, jf. straffelovens § 74 a,

§ 32. Ophold i sikret afdeling må i de tilfælde, der er nævnt i § 30, stk. 1, nr. 1 og 2, højst vare 3 måneder. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan dispensere fra 3 måneders grænsen for en ny periode på højst 3 måneder, hvis betingelserne for anbringelsen på sikret afdeling i det enkelte tilfælde gør dette absolut påkrævet. For unge, der ikke er fyldt 15 år, kan der alene dispenseres for én ny periode på højst 3 måneder.

Stk. 2. Ophold i sikret afdeling må i de tilfælde, der er nævnt i § 30, stk. 1, nr. 3, for unge, der er fyldt 15 år, højst vare 6 måneder og for unge, der ikke er fyldt 15 år, højst vare 3 måneder. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan dispensere fra tidsgrænserne, hvis betingelserne for anbringelsen i sikret afdeling i det enkelte tilfælde gør dette absolut påkrævet. For unge, der er fyldt 15 år vil der kunne dispenseres fra 6 måneders grænsen for én ny periode på højst 6 måneder, mens der for unge, der ikke er fyldt 15 år alene kan dispenseres for én ny periode på højst 3 måneder.

Stk. 4. Tidsgrænserne for ophold i sikret afdeling og dispensationsmulighederne i forhold hertil efter stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved ophold i sikret afdeling, der er et led i afsoning, jf. § 30, stk. 1, nr. 5.

Stk. 5. For unge idømt en foranstaltning, jf. straffelovens § 74 a, må ophold i en sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 6, sammenlagt højst vare 12 måneder, mens ophold i sikret afdeling sammenlagt med ophold i godkendt opholdssted eller døgninstitution, jf. lovens § 66, stk. 1, nr. 5 eller nr. 6, tilsvarende højst må vare 18 måneder. Ved ny kriminalitet kan retten dog forlænge foranstaltningen, herunder længste tiderne med indtil 6 måneder.

Stk. 6. Efter forlængelse, jf. stk. 1 - 3, må den samlede varighed af ophold i sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 1-3 og 5, for unge, der er fyldt 15 år, ikke overstige 14 måneder. For unge, der ikke er fyldt 15 år, må den samlede varighed efter forlængelse af ophold i sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 1-3, ikke overstige 9 måneder.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen træffer afgørelse om ophør af en ungs anbringelse i en sikret afdeling ved anbringelse heri efter § 30, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

I 99 sager, svarende til 96 procent af de 103 målte sager, overholder kommunen de i loven fastsatte tidsgrænser for den unges ophold på en sikret afdeling, se tabel 9.3.

I to sager overholder kommunen ikke de i loven fastsatte tidsgrænser for den unges ophold på en sikret afdeling. I begge disse sager var den unge anbragt efter § 30, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet, se tabel 9.3. I den ene sag var der truffet afgørelse om dispensation i forhold til fristen, men alligevel havde den unge ophold på den sikrede afdeling i længere tid, end dispensationen angav. I den anden sag havde den unge ophold på en sikret afdeling ud over de tre måneder uden, at kommunen dispensererede herfor.

Tabel 9.3 Overholder kommunen længste tiderne for et ophold på en sikret afdeling?

	Antal	Procent
Ja	99	96
Nej	2	2
Fremgår ikke	2	2
I alt	103	100

9.4 Efterværn

Når en ung har ophold på en sikret afdeling som følge af en social foranstaltning og ikke en dom eller varetægtsfængsling i surrogat, er der ikke krav om, at kommunen skal give et tilbud om udslusning efter opholdet på den sikrede afdeling. Kommunen kan i stedet vælge at tilbyde den unge efterværn. Modsat sagerne om varetægtsfængsling i surrogat og alternativ afsoning, hvor kommunen skal give den unge et tilbud om udslusning, er der ikke et krav om, at den unge, der er anbragt som en social foranstaltning, skal tilbydes efterværn. Dette vurderer kommunen konkret i de enkelte sager.

Serviceoven

§ 76. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter stk. 2-5 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold, f.eks. anskaffelse af selvstændig bolig.

Kommunen kan således yde den unge over 18 år hjælp, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og når den unge er indforstået hermed. I forbindelse med tilrettelæggelsen af støtten som efterværn skal der

være et fremadrettet fokus på den unges livssituation og evne til at føre en selvstændig tilværelse. Dette indebærer et fokus på den unges uddannelse og beskæftigelse samt andre relevante forhold. Det kan for eksempel være en stabil og selvstændig boligsituation eller økonomihåndtering, husholdning mv. Målet med både et udslusningstilbud og et tilbud om efterværn er at sikre, at den unge støttes fremadrettet til en selvstændig tilværelse med blandt andet beskæftigelse eller uddannelse.

Af de 16 sager om socialt anbragte unge har kommunen i to af sagerne tilbudt den unge efterværn. I begge sager er der iværksat en anbringelse som efterværnstilbud til den unge, og de unge har givet samtykke til den tilbudte foranstaltning, se *tabel 9.4*.

I tre af de 16 sager om socialt anbragte har kommunen givet afslag på efterværn, da kommunen ikke har vurderet, at den unge er omfattet af efterværnsreglerne. I en af sagerne har kommunen vurderet, at den unge hører til i voksenregi i stedet, og i de to andre sager har kommunen vurderet, at den unge efter en konkret vurdering ikke opfylder betingelserne for efterværn blandt andet på grund af den unges manglende samarbejde med kommunen om de indgåede aftaler. I 11 sager, svarende til 69 procent af de 16 sager, er den unge ikke fyldt 17½ år, hvorfor kommunen ikke skal vurdere spørgsmålet om tilbud om efterværn endnu, se *tabel 9.4*.

Tabel 9.4 Er den unge, der har haft ophold på en sikret afdeling, blevet tilbudt efterværn?

	Antal	Procent
Ja	2	13
Nej	3	19
Ikke relevant, da den unge ikke er fyldt 17½ år	11	69
I alt	16	100

10 Den børnesagkyndige vurdering

Ankestyrelsen har på baggrund af de 103 målte sager udtaget 25 sager til en børnesagkyndig vurdering. Den børnesagkyndige vurdering har bestået i en gennemgang og vurdering af, om handleplanerne fra kommunen, behandlingsplanerne, som opholdsstederne udarbejder med henblik på beskrivelse af udviklingsmål og arbejdsplaner for den enkelte unge, screeningerne fra de sikrede afdelinger samt udsagningsstilbuddene er tilstrækkelige og relevante fra den børnesagkyndiges vinkel set i forhold til den unges beskrevne vanskeligheder og behov. Sagerne er blandt andet udvalgt ud fra, at de har en vis kompleksitet samt, at der er foretaget screening af den unge.

10.1 Fokus for den børnesagkyndige vurdering

Den børnesagkyndige vurdering er foretaget af en af Ankestyrelsens børnesagkyndige konsulenter. Vurderingerne er foretaget alene på baggrund af det skriftlige materiale i de udvalgte sager.

Den børnesagkyndige har vurderet følgende:

- Om kommunens handleplan og institutionens behandlingsplan er tilstrækkelig og relevant
- Gennemførelse af screeningen af den unge
- Vurdering af den unges trivsel på den sikrede afdeling
- Samlet vurdering af indsatsen overfor den unge

Samlet giver den børnesagkyndiges vurderinger i de enkelte sager en beskrivelse af tendenser af praksis i sagerne om udsagning af unge fra de sikrede afdelinger.

10.2 Generel vurdering af kommunernes indsats i udsagningsforløbet

På baggrund af gennemgangen af de 25 sager peger den børnesagkyndige samlet set på følgende forhold som centrale i forhold til indsatsen for den unge:

- sikre kontinuitet i udsagningsforløbet og herunder bedre overlevering af viden om de unge fra sikrede afdelinger til de efterfølgende foranstaltninger samt
- sikre en grundig screening af de unges problemstillinger med henblik på en vurdering af, om der er behov for yderligere udredning

Den børnesagkyndiges vurdering af den samlede indsats for den unge viser, at i 11 af de 25 målte sager har indsatsen for den unge set fra den børnesagkyndiges vinkel ikke været god nok, se *tabel 10.1*. I disse sager har der blandt andet været en sen indsats i forhold til iværksættelse af støtteforanstaltninger til den unge, hvilket blandt andet har betydet, at det har været vanskeligt at etablere et samarbejde med den unge om for

eksempel et behandlingsforløb. Derudover har der efter en børnesagkyndig vurdering været tale om dybt skadede unge, hvor det har været svært at få vendt den negative udvikling grundet den unges massive vanskeligheder. Endelig er en del af de unge ikke efter den børnesagkyndiges vurdering tilstrækkelig grundigt undersøgt, ligesom en del af handleplanerne ikke er tilstrækkelig grundige og fagligt funderede set fra den børnesagkyndiges synsvinkel.

I ti ud af de 25 målte sager vurderer den børnesagkyndige, at den samlede indsats har været tilfredsstillende, se *tabel 10.1*. Kendetegnende for disse sager er, at kommunerne forsøger med forskellige tiltag, ligesom de unge i overvejende grad bliver undersøgt. Problemerne ifølge den børnesagkyndige er, at indsatserne kommer for sent, den unge har, set fra den børnesagkyndiges vinkel, massive egne behandlingskrævende vanskeligheder, der er med til at gøre behandlingsopgaven meget vanskelig, og der følges ikke altid tilstrækkeligt op på de psykologiske eller psykiatriske udredninger af den unge, der allerede er foretaget inden eller under opholdet på en sikret afdeling.

I fire ud af de 25 målte sager vurderer den børnesagkyndige, at den samlede indsats har været meget tilfredsstillende, se *tabel 10.1*. I disse fire sager er der i et børnesagkyndigt perspektiv dokumentation for de trufne afgørelser, ligesom det er de relevante foranstaltninger, som kommunen sætter i værk. Der er imidlertid stadig ikke garanti for, at den unge vælger at indgå i foranstaltningen.

Tabel 10.1 Hvordan vurderer du den samlede indsats for den unge?

	Antal	Procent
Meget tilfredsstillende	4	16
Tilfredsstillende	10	40
Ikke tilfredsstillende	11	44
I alt	25	100

10.2.1 Mere kontinuitet i udslningsforløbet

I mange af de 25 målte sager skifter den unge ofte enten sagsbehandler, kontaktperson, opholdssted eller lignende, mens den unge er i et forløb med støtteforanstaltninger. Dette både før og efter et ophold på en sikret afdeling. Dermed er det sværere for den unge at få en kontinuerlig relation til de voksne fagpersoner omkring sig, hvilket kan være en barriere i forhold til at få etableret støtteforanstaltninger for den unge. Ifølge den børnesagkyndige vurderes det således, at kontinuitet i det gennemgående forløb for den unge er afgørende for, at den unge i højere grad vil indgå i et samarbejde omkring de støtteforanstaltninger, der sættes i værk samt et eventuelt behandlingsforløb i relation til den unges psykiske vanskeligheder.

Under opholdet på en sikret afdeling profiterer den unge ifølge den børnesagkyndige ofte af de faste rammer, som en sikret afdeling tilbyder. Efter opholdet på den sikrede afdeling ses anbringelserne dog ofte at bryde sammen, når den unge bliver frivilligt anbragt på et opholdssted, hvor der ikke er de samme faste rammer til at fastholde den unge. Dette ses i otte ud af 13 sager, hvor den unge blev tilbudt en anbringelse som udslusningstilbud.

Ifølge den børnesagkyndige vil kontinuitet i forløbet omkring den unge blandt andet kunne sikres ved, at den sikrede afdeling sørger for at videreformidle deres kendskab til den unge, herunder hvilken indsats og behandling den unge bedst ifølge deres vurdering har profiteret af under opholdet. Dette kan eksempelvis ske ved, at revisionen af handleplanen for den unge sker i samarbejde mellem den sikrede afdeling, kommunen og et eventuelt kommende opholdssted eller ved, at den sikrede afdeling og eventuelt kommunen deltager i møder med for eksempel det nye anbringelsessted. Herudover kan etablering af en ordning, hvor den unge tilbydes en kontaktperson/mentor, der kan være bindeledet i det tværfaglige arbejde med den unge og dennes familie, være med til at sikre kontinuitet for den unge.

10.2.2 Bedre overlevering af viden om den unge fra sikrede afdelinger

Når den sikrede afdeling får videreformidlet deres kendskab og indsats i forhold til den unge, herunder hvad der virker i forhold til indsatsen og behandlingen af den unge, ses det ifølge den børnesagkyndige, at det efterfølgende forløb med eventuelle iværksatte foranstaltninger for den unge i højere grad lykkes.

Den korte tid den unge typisk er på en sikret afdeling og uvisheden om, hvor længe den unge eksempelvis skal være varetægtsfængslet i surrogat vil ofte komplicere muligheden for, at den sikrede afdeling kan nå at arbejde i en længere periode og dermed kontinuerligt med den unge. Også dette er en grund til, at den sikrede afdeling skal sikre en videreformidling af deres erfaringer til et eventuelt kommende opholdssted, således at der herigennem er kontinuitet i arbejdet med den unge.

10.2.3 Grundigere screening af de unges psykiatriske problemstillinger

En god screening indeholder ifølge den børnesagkyndige afdækning af både den unges opvækstbetingelser samt eventuelle symptomer på psykisk sygdom, ligesom den inddrager og forholder sig til eventuelle tidligere udarbejdede psykologiske eller psykiatriske undersøgelser.

Ifølge den børnesagkyndige afdækker de foretagne screeninger i de gennemgåede sager ofte ikke den unges vanskeligheder tilstrækkeligt. Eksempelvis mangler der kendskab til den unges opvækstbetingelser, og der mangler beskrivelse af de symptomer, der kendetegner psykiske sygdomme i screeningerne. Ofte er det ikke muligt ud fra screeningerne at se, om der er behov for en yderligere udredning af den unge.

Når der er lavet en god screening og en god behandlingsplan, anfører den børnesagkyndige, at der efterfølgende kan opstå problemer i forhold til, om de socialpædagogiske tilbud, der iværksættes for den unge, formår at fastholde den unge i et samarbejde om behandlingsplanen.

10.3 Handleplan og behandlingsplan

Den børnesagkyndiges gennemgang af kommunens handleplan og de sikrede afdelingers behandlingsplaner viser, at den af kommunen udarbejdede handleplan kun i halvdelen af de 25 målte sager indeholder en plan for den unges overgang til voksenlivet. I 18 ud af de 25 målte sager har den sikrede afdeling udarbejdet en behandlingsplan for den unge.

10.3.1 Handleplaner efter § 140

I 14 ud af de 25 målte sager indeholder handleplanen en plan for den unges overgang til voksenlivet, men i otte ud af de 14 sager vurderer den børnesagkyndige, at handleplanen er fyldestgørende i forhold til beskrivelser og afdækning af den unges vanskeligheder. I to ud af de 14 sager vurderes handleplanen ikke at være fyldestgørende i forhold til den unges vanskeligheder. Her har den børnesagkyndige anført, at det har været kendetegnede, at der ikke er blevet sat tilstrækkelige foranstaltninger i værk for den unge ud over ophold på en sikret afdeling. Dette både før og efter opholdet på den sikrede afdeling. Samlet set betyder det, at der kun i omkring hver tredje sag, det vil sige i otte ud af de 25 sager, er en fyldestgørende handleplan til brug for en børnesagkyndig vurdering af barnets behov og udfordringer, *se tabel 10.2 og 10.3.*

Den børnesagkyndige bemærker, at en fyldestgørende handleplan set i et børnesagkyndigt perspektiv er kendetegnet ved, at der har været god og relevant dokumentation og dermed relevante tilbud til den unge, samtidig med at man har justeret tilbuddene undervejs i forløbet.

I ti ud af de 25 målte sager indeholder handleplanen ikke en plan for den unges overgang til voksenlivet, *se tabel 10.2.*

Tabel 10.2 Indeholder handleplanen en plan for den unges overgang til voksenlivet?

	Antal	Procent
Ja	14	56
Nej	10	40
Der er ikke lavet en handleplan	1	4
I alt	25	100

Tabel 10.3 Er planen fyldestgørende i forhold til den unges vanskeligheder?

	Antal	Procent
Ja	8	57
Nej	2	14
Delvist	4	29
I alt	14	100

Sag 116, hvor kommunen i handleplanen har lavet en god plan for den unges overgang til voksenlivet

Den unge har haft en almindelig barndom, men bliver anbragt uden for hjemmet som 15-årig på grund af store konflikter i hjemmet. Den unge ryger hash, får dårlige venner og begynder med kriminalitet. Hans skolegang har været problemfri indtil omkring 6. klasse, hvor han udsættes for mobning samt roder sig ud i ballade. Kognitivt vurderes han at ligge lige under normalniveau, hvilket kan skyldes hans ustabile skolegang. Som 17-årig bliver han varetægtsfængslet sigtet for væbnet røveri. Under varetægtsfængslingen bliver den unge psykologisk undersøgt, og det konkluderes, at han har vanskeligheder i forhold til sociale situationer og relationer. Han bør tilbydes et stabilt miljø ved en anbringelse langt fra misbrug samt et terapeutisk forløb med henblik på hans bekymringstendenser. Den unge idømmes otte måneders betinget fængsel med vilkår om indskrivning i træningsfamilie, hvor han kan lære færdighederne til at få en selvstændig hverdag, MTFC behandling (helhedsorienteret familiebehandling, hvor behandlingen omfatter både den unge og familien) samt en frivillig anbringelse uden for hjemmet. Forløbet varer frem til ultimo oktober 2013. Herefter fortsætter den unge ifølge handleplanen i et efterværnsforløb med MTFC behandling.

Ankestyrelsens børnesagkyndige vurderer, at handleplanen for den unges overgang til voksenlivet fra et børnesagkyndigt perspektiv er fyldestgørende på baggrund af den unges afdækkede vanskeligheder og behov. Endvidere bygger den på en god udredning.

10.3.2 Behandlingsplaner

I fem ud af de 25 målte sager er der ikke lavet en behandlingsplan af den sikrede afdeling. I 18 ud af de 25 målte sager udarbejder den sikrede afdeling en behandlingsplan, *se tabel 10.4*. I 13 af disse 18 sager vurderer den børnesagkyndige, at behandlingsplanen er tilstrækkelig, *se tabel 10.5*. En tilstrækkelig behandlingsplan indeholder ifølge den børnesagkyndige blandt andet en beskrivelse af udviklingsmål samt arbejdsplaner for den unge med henblik på at indfri de enkelte udviklingsmål.

Samlet set svarer det til, at 13 ud af de 25 unge, har en tilstrækkelig behandlingsplan i forbindelse med opholdet på en sikret afdeling.

Selvom behandlingsplanerne vurderes at være tilstrækkelige, indgår den unge ofte ikke i et samarbejde med den sikrede afdeling om gennemførelsen af behandlingsplanen.

I fem ud af de 18 sager vurderer den børnesagkyndige, at behandlingsplanen ikke er tilstrækkelig, se tabel 10.5. Kendetegnende for disse sager er blandt andet, at man ikke har tilstrækkeligt kendskab til den unge og dennes problemstillinger. Ligeledes ses det, at man har iværksat foranstaltningerne for sent.

Tabel 10.4 Har institutionen lavet en socialpædagogisk behandlingsplan for den unge?

	Antal	Procent
Ja	18	75
Nej	5	17
Ikke relevant (hvis det ikke har været en del af formålet med opholdet på sikret afdeling)	2	8
I alt	25	100

Tabel 10.5 Er behandlingsplanen tilstrækkelig/relevant?

	Antal	Procent
Ja	13	72
Nej	5	28
I alt	18	100

Sag 32, hvor der bliver lavet en behandlingsplan

Da den unge er 14 år, iværksætter kommunen en børnefaglig undersøgelse på baggrund af en underretning fra skolen. Der iværksættes efterfølgende et støtte/kontaktpersonsforløb samt et forløb med en familiekonsulent. Sideløbende hermed indgår der fortsat underretninger fra skole og klub til kommunen, ligesom den unge sigtes for blandt andet vold, brugstyveri samt trusler. Som 17-årig varetægtsfængsles den unge i surrogat på en sikret afdeling for røveri. Den sikrede afdeling laver en behandlingsplan, der anfører, at den unge skal arbejde med vredes- og temperamentshåndtering samt med sin attitude og sit kropssprog. Dette gøres ved samtaler og guidning fra personalet på den sikrede afdeling. Ved udslusning fra den sikrede afdeling tilbydes den unge kontaktperson, og denne foranstaltning fortsætter som efterværn.

Ankestyrelsens børnesagkyndige vurderer, at der er en god behandlingsplan, idet man blandt andet i planen lægger op til at arbejde med de adfærdsproblemer, som den unge udviser.

10.4 Screening

Som en del af sagsgennemgangen har den børnesagkyndige vurderet konklusionerne i screeningerne af de unge med ophold på en sikret afdeling. I fem af de 18 sager er den unge ikke blevet screenet under opholdet på den sikrede afdeling, mens der i 18 sager er foretaget en screening af den unge, *se tabel 10.6*. Den børnesagkyndige er enig i konklusionen i 12 ud af de 18 sager og delvis enig i fem af de 18 sager. I en sag er den børnesagkyndige ikke enig i konklusionen, *se tabel 10.7*.

Den børnesagkyndige har i sin vurdering af konklusionerne på screeningerne lagt vægt på, om screeningerne er grundige og relevante i relation til blandt andet vurderingen af den unges opvækstbetingelser sammenholdt med eventuelle symptomer på psykisk sygdom og om screeningerne har konklusioner, der hænger sammen med øvrige observationer af den unge samt tidligere udarbejdede psykologiske og/eller psykiatriske undersøgelser af den unge.

I fem ud af de 18 sager er den børnesagkyndige kun delvis enig i konklusionen på screeningen af den unge. Her har den børnesagkyndige lagt vægt på, at screeningerne ikke får afdækket den unges vanskeligheder tilstrækkeligt til, at man kan lave en ordentlig og dækkende behandlingsplan for den unge, *se tabel 10.7*.

Tabel 10.6 Er den unge blevet screenet under opholdet på den sikrede afdeling?

	Antal	Procent
Ja	18	72
Nej	5	20
Den unge er tilbudt screening, men har afslået det	0	0
Ikke relevant (er tidligere blevet screenet eller psykiatrisk udredt)	2	8
I alt	25	100

Tabel 10.7 Den børnesagkyndiges enighed i konklusionen på screeningen?

	Antal	Procent
Ja	12	67
Nej	1	6
Delvist	5	28
I alt	18	100

Sag 44, hvor den sikrede afdeling har lavet en god screening

En ung pige har haft en længere periode, hvor blandt andet skolen og den tidligere plejemor er bekymret for hendes trivsel, idet hun som 12-årig har energidrikke og kondomer med i skole, hun er meget aggressiv, kommer i konflikter og bliver i perioder smidt ud hjemmefra. Den unge bliver frivilligt anbragt, og man forsøger at få hende psykologisk undersøgt samt udredt ved børne- og ungdoms-psykiatrien, men den unge vil ikke samarbejde herom. Den unge rømmer meget tit, og det besluttet, at hun skal på en sikret afdeling i tre måneder med henblik på en psykiatrisk og psykologisk udredning/observation. Af screeningen fremgår det, at den unge ikke har tegn på psykiatrisk lidelse ud over de adfærdsmæssige og følelsesmæssige forstyrrelser, den unge har som følge af hendes baggrund. Det vil være en udfordring at støtte relevant op om den unge efter opholdet på den sikrede afdeling på grund af hendes vanskeligheder. Den unge skal opleve, at den voksne tager styringen, og at den unge med en hensigtsmæssig adfærd kan opnå noget godt for sig selv.

Ankestyrelsens børnesagkyndige vurderer, at det er en grundig og relevant screening af den unge med en konklusion, der hænger sammen med andre observationer af den unge, og screeningen forholder sig til den psykologiske undersøgelse, der anbefalede en psykiatrisk screening.

10.5 Udslusning

Den børnesagkyndige har endvidere vurderet, hvilke tilbud, den unge får efter et ophold på en sikret afdeling, og om det må anses for det rette tilbud ud fra den unges beskrevne vanskeligheder. For godt halvdelen af de 18 unge i de gennemgåede 25 sager, der har fået et udslusningsforløb, vurderer den børnesagkyndige, at det er det rette tilbud, set i forhold til den unges vanskeligheder, og i en femtedel af de 18 sager vurderer den børnesagkyndige, at det delvist er det rette tilbud.

Den børnesagkyndige har ved vurderingen af, om det er det rette tilbud, den unge får, blandt andet lagt vægt på, hvorvidt de tilbudte foranstaltninger kan imødegå de unges vanskeligheder, samt om det er tilstrækkelige foranstaltninger, kommunen tilbyder i forhold til at sikre en udvikling hos den unge til en selvstændig tilværelse.

10.5.1 Udslusning

I 18 ud af de 25 målte sager er den unge blevet tilbudt udslusning ved afslutningen af opholdet på en sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling i surrogat eller en dom om afsoning, og heraf har den unge i fire femtedele af sagerne fået et tilbud om en frivillig anbringelse, og i en femtedel af sagerne har den unge fået et tilbud om kontaktperson. I de resterende syv af de 25 målte sager er den unge ikke blevet tilbudt udslusning ved afslutningen af et ophold på en sikret afdeling, se *tabel 10.8*.

Tabel 10.8 Er den unge blevet tilbudt udslusning ved afslutningen af et ophold på sikret afdeling som følge af en varetægtsfængsling eller dom?

	Antal	Procent
Ja	18	72
Nej	7	28
I alt	25	100

Den børnesagkyndige vurderer, at der er tale om et tilstrækkeligt udslusningstilbud i 11 ud af de 18 sager, hvor den unge er blevet tilbudt udslusning, se *tabel 10.9*.

Kendetegnende for disse sager er, at de iværksatte foranstaltninger ses at have en gavnlig effekt på den unge. Samtidig ses det tydeligt i disse sager, at der er en skrøbelig relation mellem den unge og den iværksatte støtteforanstaltning blandt andet på grund af manglende kontinuitet. Den manglende kontinuitet er medvirkende til, at der ikke skabes tilstrækkelig tillid mellem eksempelvis en iværksat kontaktperson eller et opholdssted og den unge.

I fire af de 18 sager vurderer den børnesagkyndige, at tilbuddet om udslusning ikke er tilstrækkeligt, se *tabel 10.9*. Kendetegnende for disse sager er, at blandt andet de frivillige anbringelser ofte ender med, at den unge forlader opholdsstedet og i sidste ende tager ophold i hjemmet. Problemet er, at den tilbudte foranstaltning om eksempelvis en frivillig anbringelse ikke er tilstrækkelig i forhold til den unges vanskeligheder og dermed ender den unge med at tage opholdet i hjemmet igen, og anbringelsen ophører.

Tabel 10.9 Vurderer du, at det er det rette tilbud i forhold til den unges vanskeligheder?

	Antal	Procent
Ja	11	61
Nej	4	22
Delvist	3	17
I alt	18	100

Sag 61, hvor den unge får et udslusningstilbud

Den unge er vokset op hos sin mor i et belastet område og har kun haft meget lidt kontakt til sin far. Moderen har ikke haft mange ressourcer på grund af egne vanskeligheder. Den unge bliver frivilligt anbragt i marts 2013 som knap 17-årig. Der har forinden i mange år været iværksat forskellige foranstaltninger i familien. Den unge er beskrevet som en meget utilpasset ung, der også har været sigtet for både tyveri og vold. Under anbringelsen er der mange magtanvendelser på grund af hans voldsomme temperament og herunder mistanke om misbrug af stoffer /hash. I juli 2013 anbringes den unge på en sikret afdeling efter farlighedskriteriet. Også her er han svær at rumme på grund af hans voldelige og truende adfærd. Han flytter mellem forskellige sikrede afdelinger samt en særlig sikret afdeling. I oktober 2013 oplyser den særlig sikrede afdeling, at de ikke kan have den unge længere, og han flyttes til arresten i varetægt, da han har overfaldet en ansat. Under opholdet på den sikrede og den særlig sikrede afdeling har den sikrede afdeling forsøgt at udrede den unge psykologisk. Den psykologiske erklæring konkluderer, at den unge er mishandlet og ødelagt som følge af sin opvækst. Han vurderes meget farlig. Den unge tilbydes fortsat anbringelse på et opholdssted som udslusning.

Ankestyrelsens børnesagkyndige vurderer, at det er svært at bringe den unge i positiv udvikling med den adfærd, han har udvist gennem mange år. Systemerne har ind imellem svært ved at imødekomme den unges massive behov for støtte og i stedet følger man den unges ønsker i for stor udstrækning. Man burde have sat ind med en meget tidligere og mere massiv indsats for den unge i form af en anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, således at det ikke var op til den unge, om han ville være anbragt eller ej.

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om

Udslusning af kriminelle unge fra sikrede afdelinger

December 2016

BILAG

Titel Udslusning af kriminelle unge fra sikrede
afdelinger_Bilag

Udgiver Ankestyrelsen, december 2016

ISBN nr 978-87-7811-335-1

Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen

7998 Statsservice

Telefon 33 41 12 00

Hjemmeside www.ast.dk

E-mail ast@ast.dk

Bilag 1 Metode

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om kriminelle børn og unge på sikrede afdelinger omfatter en gennemgang af 103 konkrete sager, hvor Ankestyrelsen vurderer, om kommunen har handlet i overensstemmelse med gældende lovgivning om ophold og udslusning af børn og unge fra sikrede afdelinger. Ankestyrelsen har endvidere indsamlet faktuel viden om de enkelte sagsforløb, for at undersøge de unges situation efter endt ophold på sikret afdeling, samt hvordan de forskellige parter samarbejder omkring de unge.

1.1 Generelt om praksisundersøgelser

Lovgivningsmæssigt grundlag

Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis. Om lovgrundlaget henvises til kapitel 11 i lovbekendtgørelse nr. 983 af 8. august 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) og §§ 42-46 i Social- og Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 722 af 19. juni 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Praksisundersøgelser er et af de redskaber, som benyttes til at belyse om myndighedernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen og at sikre ensartethed og ligebehandling på landsplan. I de tilfælde, hvor undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelser Ankestyrelsen et grundlag for at målrette den fremadrettede vejledning.

Praksisundersøgelsen skal behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de medvirkende kommuner i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på resultatet af praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at sikre retssikkerhed i kommunernes afgørelser.

Vurderingsgrundlag

Ved en praksisundersøgelse indkalder Ankestyrelsen et antal sager og foretager en gennemgang af disse med henblik på legalitetsvurdering.

Denne praksisundersøgelse adskiller sig ved, at der ikke er indkaldt sager på baggrund af en konkret afgørelse. Undersøgelsen omfatter derfor ikke en materiel vurdering af en konkret afgørelse, men indeholder en samlet vurdering af, om kommunen har handlet korrekt i forbindelse med udslusning af den unge fra den sikrede afdeling.

I denne praksisundersøgelse indgår sager om børn og unge, som har haft ophold på en sikret afdeling, og som har været omfattet af reglerne om tilbud om udslusningsforløb eller efterværn.

1.2 Udvalgelse af kommuner og sagstyper

For at sikre en målrettet sagsindkaldelse til praksisundersøgelsen har Ankestyrelsen indhentet statistik fra Danske Regioner, som har ansvaret for at drive de sikrede afdelinger for børn og unge. Det har ikke været muligt at få data fra de sikrede afdelinger opgjort på de fire sagstyper, som indgår i denne undersøgelse. Kommunerne er derfor udvalgt ud fra, hvor mange børn og unge de samlet set har været handlekommune for i 2013 og 2014.

Der er indkaldt sager fra følgende kommuner

København
Odense
Århus
Esbjerg
Odsherred
Herning
Holbæk
Slagelse
Fredericia
Horsens
Fåborg-Midtfyn
Silkeborg
Aalborg
Frederikshavn
Favrskov
Mariagerfjord
Faxe
Tønder

Kommunerne er blevet bedt om at indsende varierende antal sager fordelt på følgende sagskategorier:

- Varetægtsfængsling af et barn eller en ung, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet, jf. § 30, stk. 1, nr. 4
- Ungdomssanktion efter straffelovens § 74a, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 6
- Anbringelse efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7 og § 58, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 1-3
- Alternativ afsoning efter straffuldbyrdslovens § 78, stk. 2, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 5

Ankestyrelsen har anmodet om at få tilsendt 139 sager, 61 varetægtsfængslede, 34 socialt anbragte, 37 ungdomssanktioner, syv alternativ afsoning. Flere kommuner har været udfordret i forhold til at fremfinde sagerne, og flere sager har været hentet fra arkiv. Ankestyrelsen har i alt modtaget 117 sager. 14 sager er udgået af undersøgelsen, da sagerne ikke opfylder kriterierne for deltagelse i undersøgelsen. I undersøgelsen indgår således 103 sager.

1.3 Måleskemaer og vurderingsgrundlag

I forbindelse med Ankestyrelsens vurdering af de indsendte sager er anvendt et måleskema, hvor der indgår de relevante målelementer. For at give mulighed for et mere nuanceret billede af sagsbehandlingen og grundlag for en bedre tilbagemelding til kommunerne er der så vidt muligt anvendt graduerede svarmuligheder i vurderingerne, *se bilag 6*.

Ankestyrelsen fremsender de udfyldte måleskemaer til den enkelte kommune med styrelsens vurderinger i forbindelse med høring og afrapportering af praksisundersøgelsen.

Relevante sagsakter

Efter modtagelsen og gennemgangen af sagerne er Ankestyrelsen blevet opmærksom, at enkelte kommuner i en eller flere sager ved en åbenlys forglemmelse ikke har medsendt enkelte akter. Ankestyrelsen har derfor anmodet kommunerne om at indsende akterne efterfølgende.

Vurderingskriterier

De enkelte sager er blevet vurderet ud fra, om kommunen samlet set har handlet tilstrækkeligt og relevant i sagsforløbet.

Der er tale om en stikprøve, som omfatter et mindre antal sager fra hver af de deltagende kommuner. Formålet er dermed ikke at vurdere praksis i den enkelte kommune. Resultaterne af en praksisundersøgelse er ikke statistisk signifikante, der er alene tale om en tendens ud fra de indsendte sager.

Undersøgelsen har især haft fokus på reglerne om ophold og udslusning fra sikrede afdelinger. Undersøgelsen har derudover belyst en række faktuelle forhold om de unges situation efter ophold på sikret afdeling.

1.4 Børnesagkyndig vurdering

I denne praksisundersøgelse indgår en udvidet børnesagkyndig vurdering af kommunernes sagsbehandling. Den børnesagkyndige vurdering er foretaget af en af Ankestyrelsens børnesagkyndige konsulenter. Vurderingerne er foretaget alene på baggrund af det skriftlige materiale i de udvalgte sager.

Formålet med den børnesagkyndiges vurdering er en nuanceret beskrivelse af udvalgte sager i praksisundersøgelsen. Den børnesagkyndige vurdering har bestået i en gennemgang og vurdering af, om handleplanerne fra kommunen, behandlingsplanerne som opholdsstederne udarbejder med henblik på beskrivelse af udviklingsmål og arbejdsplaner for den enkelte unge, screeningerne fra de sikrede afdelinger samt udslusningstilbuddene er tilstrækkelige og relevante fra den børnesagkyndiges vinkel set i forhold til den unges beskrevne vanskeligheder og behov.

Valg af sager til børnesagkyndig vurdering

I denne praksisundersøgelse er 25 sager udvalgt til særlig børnesagkyndig vurdering. Sagerne er ikke udvalgt tilfældigt. Sagerne er blandt andet udvalgt ud fra, at de har en stor kompleksitet, samt at der er foretaget screening af den unge.

Blandt de 25 udvalgte sager, som den børnesagkyndige gennemgik, var der følgende:

- 16 sager, hvor den unge var anbragt på sikret afdeling varetægtsfængsling som surrogat.
- seks sager, hvor den unge var anbragt på sikret afdeling som led i en ungdomssanktion
- tre sager, hvor den unge var anbragt som led i en socialforanstaltning

Den børnesagkyndiges vurderingspunkter

Den børnesagkyndige har i undersøgelsen navnlig vurderet:

- om kommunens handleplan og institutionens behandlingsplan er tilstrækkelig og relevant
- gennemførelse af screeningen af den unge
- vurdering af den unges trivsel på den sikrede afdeling
- samlet vurdering af indsatsen overfor den unge

Samlet giver den børnesagkyndiges vurderinger i de enkelte sager en beskrivelse af tendenser af praksis i sagerne om udslusning af unge fra de sikrede afdelinger.

Bilag 2 Lovgrundlag (uddrag)

2.1 Lov om social service, jf. lovbekendtgørelse 1284 af 17. november 2015

Børnefaglig undersøgelse

§ 50. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen, der betegnes som en børnefaglig undersøgelse, gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der medmindre konkrete forhold betyder, at et eller flere af nedenstående numre ikke er relevante i forhold til det pågældende barn eller den unge, skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 3. Som led i undersøgelsen skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtale gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal oplysninger om barnets eller den unges synspunkter søges tilvejebragt. Samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Stk. 4. I sin undersøgelse skal kommunalbestyrelsen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. §§ 52, 76 og 76 a.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 6. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Hvis der er iværksat foranstaltninger sideløbende med, at undersøgelsen

gennemføres, jf. § 52, stk. 2, skal der desuden tages stilling til, om disse foranstaltninger skal videreføres. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltningerne, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Stk. 8. I forbindelse med undersøgelsen skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien. En undersøgelse kan gennemføres som én samlet undersøgelse for flere børn i familien, dog således at der tages højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 9. Hvis det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen, skal kommunen undersøge de vordende forældres forhold nærmere. Undersøgelsen gennemføres så vidt muligt i samarbejde med de vordende forældre. Stk. 4-8 finder anvendelse ved afgørelsen.

Foranstaltninger

§ 52. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Kommunalbestyrelsen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse efter § 50. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog §§ 56, 57 a, 57 b og 58, § 68, stk. 2 og 3, og § 68 a. En afgørelse efter stk. 3, nr. 7, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Støtte efter stk. 3 kan kun iværksættes efter gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50. Hvis særlige forhold taler herfor, kan der dog iværksættes foreløbig eller akut støtte efter stk. 3 sideløbende med undersøgelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp inden for følgende typer af tilbud:

- 1) Ophold i dagtilbud, fritidshjem, ungdomsklub, uddannelsessted el.lign.
- 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- 3) Familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer.
- 4) Døgnophold, jf. § 55, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en plejefamilie, i en kommunal plejefamilie, på et godkendt opholdssted eller på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1, 2, 5 og 6, eller i et botilbud, jf. § 107.
- 5) Aflastningsordning, jf. § 55, i en plejefamilie, kommunal plejefamilie eller netværksplejefamilie eller på et opholdssted eller en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, nr. 1-3, 5 og 6.
- 6) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge eller for hele familien.

7) Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted, jf. § 66.

8) Formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge.

9) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal under en graviditet træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, nr. 2, 3, 4, 6 eller 9, og § 52 a, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældrene. Stk. 2 finder anvendelse ved afgørelsen.

Netværkssamråd

§ 57 c. Kommunalbestyrelsen skal, senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd.

Stk. 2. På baggrund af drøftelser på netværkssamrådet med den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner skal kommunalbestyrelsen efter netværkssamrådet udarbejde en handleplan for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet.

Stk. 3. Modtager kommunalbestyrelsen inden for 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at revidere handleplanen.

Kriminalitetstruede børn og unge

§ 57 d. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med løsladelse give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat, et tilbud om udslusning. Tilbuddet om udslusning skal så vidt muligt etableres inden løsladelsen og have en varighed på mindst 6 måneder efter løsladelsen. Tilbuddet skal som minimum have et omfang svarende til en kontaktperson efter § 52, stk. 3, nr. 6.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner tilbydes screening med henblik på at afdække psykiatriske problemer. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaver og fra unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om screenings omfang, herunder hvem der kan udføre den, og hvornår den skal udføres.

Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke

§ 58. Er der en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
- 2) overgreb, som barnet eller den unge har været udsat for,
- 3) misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller
- 4) andre adfærds eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge,

kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 2. Når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 7.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen, kan børn og unge-udvalget uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, når anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Tilbud til unge fra 18 til 22 år

§ 76. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter stk. 2-5 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Hjælpen skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold, f.eks. anskaffelse af selvstændig bolig.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en udpeget fast kontaktperson, jf. § 52, stk. 3, nr. 6, kan opretholdes efter det fyldte 18. år.

Stk. 3. For unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om,

- 1) at døgnophold, jf. § 55, på et anbringelsessted, jf. § 66, opretholdes,
- 2) at udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 6,
- 3) at etablere en udslningsordning, jf. § 55, i det hidtidige anbringelsessted og
- 4) at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at støtte efter stk. 2 og 3 kan tildeles eller genetableres indtil det fyldte 23. år, hvis

- 1) den unge fortryder tidligere at have afvist støtte og behovet fortsat er til stede,
- 2) den unges situation ændrer sig, så der senere opstår et behov for støtte, eller
- 3) støtte er ophørt, jf. stk. 7, og behovet herfor opstår igen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 58, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, på eget værelse, kollegium eller kollegielignende opholdssteder, jf. § 66, stk. 1, nr. 4, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 19. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse af døgnophold efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 7. Tilbud efter stk. 2-6 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang det er muligt, sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes foranstaltninger efter stk. 3 eller § 76 a, stk. 2.

Handleplaner

§ 140. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger, jf. §§ 52, 76 og 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

Stk. 2. For unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes, og for den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 3. En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold, jf. § 50. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. § 46. Herudover skal handleplanen for unge, der er fyldt 16 år, opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder i forhold til beskæftigelse og uddannelse.

Stk. 4. En handleplan skal endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58, skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien

i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse.

Stk. 5. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal handleplanen indeholde en konkret plan for, hvordan den unge snarest muligt og senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

Stk. 6. Der kan udarbejdes én samlet handleplan for flere børn i familien. Handleplanen skal i så fald tage højde for børnenes individuelle forhold.

Stk. 7. Når en handleplan indebærer, at barnet eller den unge anbringes på et anbringelsessted efter § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter § 101, skal relevante dele af handleplanen udleveres til tilbuddet.

2.2 Bekendtgørelse nr. 186 af 20. februar 2015 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet

En sikret afdeling

§ 19. Ved en sikret døgninstitution for børn og unge, jf. lovens § 67, stk. 3, forstås en døgninstitution, der omfatter mindst én sikret afdeling og eventuelt én eller flere ikke sikrede afdelinger.

Stk. 2. Ved en sikret afdeling forstås en afdeling på en sikret døgninstitution, hvor det er tilladt at have yderdøre og vinduer konstant aflåst. En afdeling, der er aflåst hele eller næsten hele døgnet, skal være godkendt som en sikret afdeling af det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Der kan endvidere gives en særlig godkendelse til at anvende en del af en sikret afdeling til særlige formål, hvis der er etableret en fysisk adskillelse fra de øvrige dele af den sikrede afdeling.

Stk. 3. Det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn, kan give tilladelse til at aflåse værelserne om natten. Aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger betragtes ikke som isolation.

Anbringelsesgrundlag m.v. på en sikret afdeling

§ 30. En sikret afdeling kan anvendes for unge når:

- 1) dette er absolut påkrævet for at afværge, at den unge skader sig selv eller andre, og faren herfor ikke på forsvarlig måde har kunnet afværges ved andre mere lempelige forholdsregler,
- 2) det i en indledende iagttagelsesperiode er absolut påkrævet for at tilvejebringe et grundlag for den videre socialpædagogiske behandling,
- 3) det på baggrund af den indledende iagttagelsesperiode, jf. nr. 2, fastslås, at det er absolut påkrævet, at der iværksættes et længerevarende behandlingsforløb på en sikret afdeling,
- 4) opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 765,

5) opholdet er led i afsoning, jf. § 78, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., og betingelserne i nr. 1, 2 eller 3 samtidig er opfyldt,

6) opholdet er led i en idømt foranstaltning, jf. straffelovens § 74 a, eller

7) der er tale om udlændinge under 15 år uden lovligt ophold i Danmark, jf. §§ 35-37.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan træffe afgørelse om at anbringe en ung, der er fyldt 12 år, i en sikret afdeling, jf. stk. 1, nr. 1-3, og lovens § 69, når der forud herfor foreligger en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter lovens § 52, stk. 3, nr. 7, eller § 58. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles den kommunalbestyrelse eller det regionsråd, som er ansvarlig for oprettelse og drift af den pågældende sikrede døgninstitution.

Stk. 3. Hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1, er opfyldt for en ung, der er fyldt 15 år, og som er anbragt i en døgninstitution, hvortil der er knyttet en sikret afdeling, kan lederen af døgninstitutionen eller dennes stedfortræder, uanset hvilket anbringelsesgrundlag der ligger til grund for anbringelsen uden for hjemmet, træffe midlertidig beslutning om overførsel til den sikrede afdeling. Overførslen hertil kan iværksættes umiddelbart. Beslutningen herom skal straks forelægges kommunalbestyrelsen i opholdskommunen til afgørelse, jf. stk. 2, 4 og 7.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan træffe afgørelse om at anbringe en ung i en sikret afdeling, hvor opholdet træder i stedet for varetægtsfængsling, jf. stk. 1, nr. 4. For unge, hvor der ikke i forvejen er udarbejdet en undersøgelse og handleplan, jf. lovens § 50 og § 140, skal der udarbejdes en undersøgelse og en handleplan i forbindelse med varetægtsfængslingen. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan træffe afgørelse om at anbringe en ung i en sikret afdeling, hvor opholdet er led i en afsoning, jf. stk. 1, nr. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles den kommunalbestyrelse eller det regionsråd, som er ansvarlig for oprettelse og drift af den pågældende sikrede døgninstitution og tiltrædes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal træffe afgørelse om, på hvilken institution/afdeling anbringelsen i henhold til en dom skal finde sted, når det følger af en dom til ungdomssanktion i medfør af straffelovens § 74 a, at den unge dømte skal anbringes i en sikret afdeling. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles det socialtilsyn, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan som led i en idømt sanktion efter straffelovens § 74 a i henhold til dommen træffe afgørelse om, at den unge skal forblive i, overføres til eller tilbageføres til en sikret afdeling, jf. stk. 1, nr. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles den kommunalbestyrelse eller det regionsråd, som er ansvarlig for oprettelse og drift af den pågældende sikrede døgninstitution.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-5 og stk. 7, tillige træffe afgørelse om, på hvilken institution/afdeling anbringelse i sikret afdeling skal finde sted.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal altid underrette forældremyndighedens indehaver om anbringelsen i en sikret afdeling, og så vidt det er muligt, inden denne anbringelse sker.

§ 31. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan i ganske særlige tilfælde dispensere fra den aldersgrænse, der er nævnt i § 30, stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse om anbringelse i en sikret afdeling skal meddeles den kommunalbestyrelse eller det regionsråd, som er ansvarlig for oprettelse og drift af den pågældende sikrede døgninstitution.

Stk. 2. Ophold i en sikret afdeling skal være påbegyndt før det fyldte 18. år.

Stk. 3. Ophold i en sikret afdeling kan dog i medfør af § 30, stk. 1, nr. 6, påbegyndes efter det fyldte 18. år.

Varigheden af ophold i en sikret afdeling

§ 32. Ophold i sikret afdeling må i de tilfælde, der er nævnt i § 30, stk. 1, nr. 1 og 2, højst vare 3 måneder. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan dispensere fra 3 måneders grænsen for en ny periode på højst 3 måneder, hvis betingelserne for anbringelsen på sikret afdeling i det enkelte tilfælde gør dette absolut påkrævet. For unge, der ikke er fyldt 15 år, kan der alene dispenseres for én ny periode på højst 3 måneder.

Stk. 2. Ophold i sikret afdeling må i de tilfælde, der er nævnt i § 30, stk. 1, nr. 3, for unge, der er fyldt 15 år, højst vare 6 måneder og for unge, der ikke er fyldt 15 år, højst vare 3 måneder. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan dispensere fra tidsgrænserne, hvis betingelserne for anbringelsen i sikret afdeling i det enkelte tilfælde gør dette absolut påkrævet. For unge, der er fyldt 15 år vil der kunne dispenseres fra 6 måneders grænsen for én ny periode på højst 6 måneder, mens der for unge, der ikke er fyldt 15 år alene kan dispenseres for én ny periode på højst 3 måneder.

Stk. 3. I opholdstiden på den sikrede afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 1-3, medregnes ikke den tid over 24 timer i træk, hvor den unge uden tilladelse har været fraværende fra afdelingen.

Stk. 4. Tidsgrænserne for ophold i sikret afdeling og dispensationsmulighederne i forhold hertil efter stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved ophold i sikret afdeling, der er et led i afsoning, jf. § 30, stk. 1, nr. 5.

Stk. 5. For unge idømt en foranstaltning, jf. straffelovens § 74 a, må ophold i en sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 6, sammenlagt højst vare 12 måneder, mens ophold i sikret afdeling sammenlagt med ophold i godkendt opholdssted eller døgninstitution, jf. lovens § 66, stk. 1, nr. 5 eller nr. 6, tilsvarende højst må vare 18 måneder. Ved ny kriminalitet kan retten dog forlænge foranstaltningen, herunder længstetiderne med indtil 6 måneder.

Stk. 6. Efter forlængelse, jf. stk. 1 - 3, må den samlede varighed af ophold i sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 1-3 og 5, for unge, der er fyldt 15 år, ikke overstige 14 måneder. For unge, der ikke er fyldt 15 år, må den samlede varighed efter forlængelse af ophold i sikret afdeling efter § 30, stk. 1, nr. 1-3, ikke overstige 9 måneder.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen træffer afgørelse om ophør af en ung persons anbringelse i en sikret afdeling ved anbringelse heri efter § 30, stk. 1, nr. 1-3 og 5. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen træffer tillige afgørelse om ophør af en ung persons anbringelse i sikret afdeling ved anbringelse heri efter § 30, stk. 1, nr. 6, dog inden for de rammer, der er fastsat i dommen.

Screening af børn og unge på sikrede og særligt sikrede afdelinger

§ 34. Alle børn og unge på sikrede og særligt sikrede afdelinger, der ikke allerede har fået foretaget en psykiatrisk udredning, skal tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning, jf. lovens § 57 c, stk. 4.

Stk. 2. Screeningen skal være påbegyndt senest 1 måned efter anbringelsen på den sikrede eller særligt sikrede afdeling.

Stk. 3. Screeningen forudsætter samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 4. Screeningen skal foretages af en psykolog, en sygeplejerske med kendskab til psykiatri eller en person med lignende baggrund eller efteruddannelse og have et omfang og en kvalitet, der kan angive, om der er behov for en psykiatrisk udredning.

Stk. 5. I forbindelse med anbringelsen fremsender kommunen til den sikrede eller særligt sikrede afdeling sagsakter, der har relevans for screeningen.

Anbringelsesgrundlag m.v. på en særligt sikret afdeling

§ 40. En særligt sikret afdeling kan anvendes for unge når:

- 1) der foreligger et grundlag for anbringelse i en sikret afdeling efter § 30,
- 2) anbringelse i en sikret afdeling ikke er eller vil være tilstrækkelig, idet den unge ved en forudgående særlig voldelig eller psykisk afvigende adfærd har gjort ophold eller fortsat ophold i en sikret afdeling uforsvarligt, og
- 3) der i forhold til unge med psykisk afvigende adfærd, foreligger en skriftlig, lægefaglig vurdering af, at den unge udviser aktuelle symptomer på en diagnose.

§ 41. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune kan træffe afgørelse om anbringelse på en særligt sikret afdeling, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 40. Hvis betingelserne herfor er opfyldt for en ung, der er fyldt 15 år, kan lederen af en sikret døgninstitution eller dennes stedfortræder, uafhængig af at der på den sikrede døgninstitution er en særlig sikret afdeling, træffe midlertidig beslutning om overførsel til en særligt sikret afdeling. Beslutningen herom skal straks forelægges kommunalbestyrelsen i opholdskommunen til afgørelse, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse, jf. stk. 1, om anbringelse i en særligt sikret afdeling skal tiltrædes af den kommunalbestyrelse eller meddeles det regionsråd, som er ansvarlig for oprettelse og drift af den pågældende sikrede døgninstitution.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal altid underrette forældremyndighedens indehaver om anbringelse i en særligt sikret afdeling, og så vidt det er muligt inden denne anbringelse sker.

Bilag 3 Kommunefordelte tabeller

Tabel 1 Har kommunen samlet set handlet korrekt i forbindelse med udslusning/overgang fra sikret afdeling?

	Ja	Nej	I alt
Københavns Kommune	13	2	15
Odense Kommune	9	2	11
Århus Kommune	10	2	12
Esbjerg Kommune	11	0	11
Odsherred Kommune	4	0	4
Herning Kommune	5	1	6
Holbæk Kommune	5	0	5
Slagelse Kommune	2	3	5
Fredericia Kommune	5	0	5
Horsens Kommune	2	2	4
Fåborg-Midtfyn Kommune	4	0	4
Silkeborg Kommune	4	0	4
Aalborg Kommune	5	0	5
Frederikshavn Kommune	3	2	5
Favrskov Kommune	4	0	4
Mariagerfjord Kommune	1	0	1
Tønder Kommune	1	1	2
I alt	88	15	103

Tabel 2 Er sagens oplysningsgrundlag tilstrækkeligt?

	I høj grad	I nogen grad	Nej, slet ikke	I alt
Københavns Kommune	4	10	1	15
Odense Kommune	1	10	0	11
Århus Kommune	2	9	1	12
Esbjerg Kommune	7	3	1	11
Odsherred Kommune	1	3	0	4
Herning Kommune	1	1	4	6
Holbæk Kommune	1	3	1	5
Slagelse Kommune	0	3	2	5
Fredericia Kommune	0	5	0	5
Horsens Kommune	0	4	0	4
Fåborg-Midtfyn Kommune	0	4	0	4
Silkeborg Kommune	0	4	0	4
Aalborg Kommune	0	5	0	5
Frederikshavn Kommune	0	3	2	5
Favrskov Kommune	3	1	0	4
Mariagerfjord Kommune	0	1	0	1
Tønder Kommune	0	2	0	2
I alt	20	71	12	103

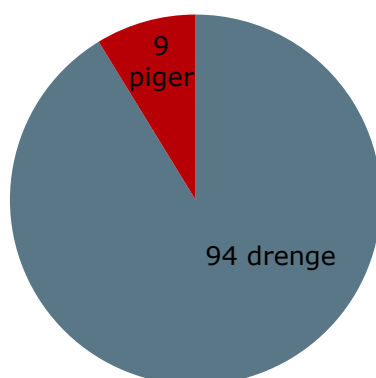
Bilag 4 Karakteristika om målgruppe

I dette bilag indgår karakteristika for målgruppen, som ikke er med i rapportens øvrige kapitler.

4.1.1 Kønsfordeling

I målgruppen af unge, som indgår i sagsgennemgangen er ni unge ud af ti drenge, svarende til at 94 unge ud af de 103 unge er drenge, og ni unge er piger, *se figur 1*.

Figur 1 Kønsfordeling, antal

4.1.2 Uddannelsesniveau før ophold på sikret afdeling

Ud af de 103 unge har 9 unge gennemført folkeskolens 8. klasse eller 9. eller 10. classes afgangseksamen, *se tabel 1*.

Blandt de resterende 94 unge var 49 i et uddannelsesforløb (gymnasium, folke-, produktions- eller erhvervsskole), mens 22 unge var ophørt midt i et uddannelsesforløb enten folkeskolens 8. klasse eller 9. eller 10. classes afgangseksamen eller produktionsskole. For de resterende 17 fremgik det ikke af sagen, eller der var tale om andet, *se tabel 1*.

De to unge, hvor det var Andet, var i den påbegyndt et FVU-forløb på VUS (forberedende kursus til 9. kl.). Den anden unge gik i specialskole - formentlig i 6. klasse.

Tabel 1 1.6. Den unges uddannelsesniveau før ophold på sikret afdeling

	Antal	Procent
Gennemført folkeskolens 8. klasse eller 9./10.klasses afgangseksamen	9	9
Gennemført i alt	9	9
Påbegyndt folkeskolens 8. klasse eller 9./10.klasses afgangseksamen	37	36
Påbegyndt produktionsskole	6	6
Påbegyndt gymnasium	3	3
Påbegyndt erhvervsskole	3	3
I uddannelse i alt	49	48
Ophørt produktionsskole/erhvervsskole	13	11
Ophørt folkeskolens 8.klasse eller 9./10.klasses afgangseksamen	16	15
Ophørt uddannelse	29	29
Andet	2	3
Fremgår ikke	14	13
I alt	103	100

4.1.3 Anbringelsesgrundlag

Af de 103 unge, som indgår i sagsgennemgangen, var 100 anbragt på en sikret afdeling, og tre var anbragt på en særlig sikret afdeling.

Ud af de 103 unge, som var anbragt på enten en sikret afdeling eller en særlig sikret afdeling, var 69 unge anbragt som følge af varetægtsfængsling i surrogat, 16 unge havde ophold som følge af en ungdomssanktion, to unge var i alternativ afsoning og 16 unge var anbragt som led i en social foranstaltning. Ud af de 16 unge, som er socialt anbragte, er syv anbragt som følge af farlighedskriteriet, og 9 er anbragt til pædagogisk observation, men ingen af de social anbragte unge er anbragt med henblik på behandling, se *tabel 2*.

Tabel 2 2.2. Hvilke forløb har den unge været igennem på en sikret afdeling?

	Antal	Procent
Varetægtsfængsling	69	67
Alternativ afsoning	2	2
Ungdomssanktion	16	16
Social foranstaltning (farlighedskriteriet jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk.1, nr.1)	7	7
Social foranstaltning (pædagogisk obs. jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk.1, nr.2)	9	9
Social foranstaltning (behandling jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk. 1, nr.3)	0	0
I alt	103	100

4.1.4 Opholdstid

Hovedparten af de unge, svarende til 68 unge ud af de 103 unge i sagsgennemgangen, havde ophold på en sikret afdeling mellem 0 og 3 måneder, heraf havde 18 unge et ophold med en varighed på mindre end en måned. Otte unge ud af de 103 unge havde ophold, som varede længere end 6 måneder. I tre sager fremgik varigheden af opholdet ikke af sagerne, se *tabel 3*.

Tabel 3 2.4. Hvor længe har den unge haft ophold på sikret afdeling?

	Antal	Procent
Mindre end 1 mdr.	18	17
1 mdr.	9	9
2 mdr.	20	19
3 mdr.	21	20
4 mdr.	15	15
5 mdr.	5	5
6 mdr.	4	4
Mere end 6 mdr.	8	8
Uoplyst	3	3
I alt	103	100

4.1.5 Kommunens kendskab til de unge

Det er karakteristisk for målgruppen, at kommunen inden opholdet på en sikret afdeling typisk har haft kendskab til den unge. Således har kommunen tidligere haft kendskab til 94 unge af de i alt 103 unge, se *tabel 4*. Blandt de 94 unge indgik alle 16 socialt anbragte unge. De ni unge, som kommunen ikke havde kendskab til, var alle unge, der var varetægtsfængslede i surrogat.

Tabel 4 2.6. Har kommunen tidligere haft kendskab til den unge?

	Antal	Procent
Ja	94	91
Nej	9	9
I alt	103	100

I de sager, hvor kommunen har tidligere kendskab til de unge, skyldtes det typisk flere forskellige forhold. I 85 af de 94 sager, hvor kommunen har kendskab til den unge inden opholdet på sikret afdeling, har kommunen kendskab til sociale forhold i hjemmet, herunder blandt andet som følge af en anbringelse uden for hjemmet. I 65 af de 94 sager, hvor kommunen har kendskab til den unge inden opholdet på sikret afdeling, har kommunen også kendskab til den unge på grund af tidligere kriminalitet, og i 41 sager af de 94 sager, hvor kommunen har kendskab til den unge inden opholdet på sikret afdeling, handler kendskabet om misbrug, se *tabel 5*.

Tabel 5 2.7. Sager hvor kommunen har haft kendskab til den unge tidligere?

	Antal	Procent
Kriminalitet ¹	65	69
Sociale forhold, herunder anbringelse uden for hjemmet	85	90
Kendskab til familien (forældre og/eller søskende)	39	41
Misbrug	41	44
Andet	4	4
Antal i alt	94	

Note: Der har været mulighed for at angive flere årsager til kommunens tidligere kendskab til den unge, hvorfor procenter ikke summerer til 100.

Note:¹ De unges kriminalitetsforhold handler både om sigtelser, anholdelse og domme. Se tabel nedenfor.

I de 65 sager, hvor kommunen har kendskab til den unge på grund af tidligere kriminalitet, skyldes det i 49 sager, at den unge tidligere har været sigtet. Og i 30 sager skyldes det, at den unge har været anholdt, herunder eventuelt også sigtet og dømt, se *tabel 6*.

Tabel 6 2.8 Sager hvor kommunen tidligere har haft kendskab til den unge på grund af kriminalitet

	Antal	Procent
Anholdt	30	46
Sigtet	49	75
Varetægtsfængslet	7	11
Dømt	31	48
Anden kontakt med politiet	10	15
Antal i alt	65	

Note: Der har været mulighed for at angive flere årsager til kommunens tidligere kendskab til den unge, hvorfor procenter ikke summerer til 100.

Bilag 5 Indkaldelsesbrev

Til chefen for børn og ungeområdet

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om kriminelle unge på sikrede afdelinger

Ankestyrelsen skal frem til juni 2016 følge kommunernes arbejde med kriminalitetstruede børn og unge, jf. lov nr. 495 af 21. maj 2013. Indsatsen skal bidrage til at sikre en hurtig, lovmedholdelig og relevant støtte til kriminalitetstruede børn og unge for at forhindre en egentlig kriminel løbebane.

Ankestyrelsen gennemfører i forlængelse heraf i perioden 2015 til primo 2016 en større undersøgelse, som har fokus på den kommunale indsats i forbindelse med udslusning af kriminelle børn og unge fra de sikrede afdelinger. Undersøgelsen omfatter dels en spørgeskemaundersøgelse og dels en praksisundersøgelse med en sagsgennemgang.

Dette brev vedrører alene den del af undersøgelsen, der omfatter en sagsgennemgang af en række konkrete sager. Kommunen vil i efteråret 2015 modtage et spørgeskema om samme emne.

Ankestyrelsens praksisundersøgelse vil have fokus på kommunens sagsbehandling i forbindelse med den unges udslusning fra sikrede afdelinger. Undersøgelsen vil derfor ikke omfatte en måling af en konkret afgørelse, men vil indeholde en vurdering af, om kommunen samlet set har handlet korrekt i forhold til udslusningen af den unge. Vi anmoder kommunen om at indsende i alt «Samlet antal_sager» sager, som angivet nedenfor. Sagerne skal være Ankestyrelsen i hænde senest:

mandag den 8. juni 2015

Af hensyn til den fremtidige dialog om undersøgelsen skal Ankestyrelsen bede kommunen om at udpege en kontaktperson i kommunen hurtigst muligt. Navn, e-mail, og tlf.nr. på kontaktpersonen bedes sendt til Ankestyrelsen på metodeogpraksis@ast.dk mærket "Kommunenavn – kriminelle unge på sikrede afdelinger" i emnefeltet.

Sager, der indkaldes

Kommune bedes indsende sager, hvor barnet/den unge har haft ophold på en sikret afdeling, som følge af:

- «varetægt» sager der vedrører varetægtsfængsling af et barn eller en ung, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet, jf. § 30, stk. 1, nr. 4
- «alternativ» sager der vedrører alternativ afsoning efter straffuldbyrdslovens § 78, stk. 2, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 5

- «ungdom_» sager der vedrører ungdomssanktion efter straffelovens § 74a, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 6
- «social» sager der vedrører anbringelse efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7 og § 58, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse overfor børn og unge anbragt uden for hjemmet § 30, stk. 1, nr. 1-3

Alle sager skal desuden opfylde følgende kriterier:

- Barnet/den unge skal være udskrevet fra den sikrede afdeling senest den 1. juli 2014. Sagerne udvælges så sager, hvor den unge er udskrevet den 1. juli 2014 eller umiddelbart før denne dato vælges først
- For udvælgelsen af sagerne er det ikke en betingelse, at den unge ikke er/har været anbragt igen eller modtager andre foranstaltninger
- Sagen behøver ikke være verserende i kommunen på nuværende tidspunkt
- Ved udvælgelse af sager, kan kommunen gå tilbage til udskrivninger i perioden fra 1. maj 2012 og frem.

Hvis kommunen ikke har det ønskede antal sager, der opfylder ovenstående kriterier i forhold til den anmodede fordeling af sagstyper, skal vi bede kommunen om at fremsende ekstra sager af de øvrige sagstyper, således at det samlede antal sager fra kommunen til Ankestyrelsen, når op på ønskede antal.

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne, skal kommunen udvælge sagerne således, at den første sag inden for hver af de ønskede sagstyper vedrører det seneste udslningsforløb før den 1. juli 2014.

Derudover vil vi anmode om, at udvælgelsen så vidt muligt dækker udslningsforløb fra forskellige sikrede afdelinger, såfremt kommunen har haft børn og unge på flere sikrede afdelinger.

Afgørelser om udslnings tilrettelæggelse, for eksempel efterværn, må ikke være påklaget eller videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling. Sager, hvor afgørelsen om selve udslnings tilrettelæggelse efter evt. remonstration af kommunen er ændret, og sagen herefter ikke er indsendt til Ankestyrelsen, kan godt indgå i undersøgelsen.

Samtlige akter i sagen skal indsendes

Kopi af samtlige akter i sagerne, herunder hele journalen vedrørende det aktuelle barn/den unge, bedes indsendt pr. post til

Ankestyrelsen, att. Mia Larsen, Metode og Praksis
Mrk. Sagsgennemgang, Kriminelle unge
Teglholmsgade 3
2450 København SV

Alternativt kan sagerne indsendes elektronisk, jf. nedenstående procedure.

Vær særlig opmærksom på at indsende en kopi af sagens akter fra *hele* forløbet af sagsbehandlingen frem til dags dato i hver enkelt sag. Ved vurdering af sagen vil vi lægge

til grund, at vi har modtaget samtlige sagsakter, og vi bedømmer sagen på dette grundlag. Vi indhenter ikke yderligere sagsakter.

Kopiakterne vil ikke blive returneret, men makuleret efter den endelige afrapportering af undersøgelsen

Hver enkelt sag skal nummereres, og der skal vedlægges en oversigt med oplysning om sagsnummer, barnet/den unges cpr og sagstype ("Ungdomssanktion/varetægtsfængsling mv.") (jf. skema sidst i dette brev).

Procedure ved elektronisk indsendelse:

- Send sagerne sikkert (krypteret) til sikkermail@ast.dk

Udfyld emnefeltet således: "att. Mia Larsen, Metode og praksis – Kriminelle unge"

- OBS: Det er vigtigt, at I ikke skriver personfølsomme oplysninger (som borgerens navn og cpr-nummer) i emnefeltet, eftersom det ikke krypteres.
- Send sagens akter i PDF-format. Vi foretrækker, at akterne er samlet i ét dokument, men vi kan godt håndtere flere PDF-dokumenter pr. sag. Husk at scanne ikke-digitale akter ind, hvis der findes sådanne.
- Send én sag pr. mail.
Vær dog opmærksomme på, at vores sikre mail har en begrænsning på 25 mb pr. mail. Fylder mailen mere end 25 mb kan vi ikke modtage den. Hvis sagen er meget stor, bør I derfor tjekke, at den ikke overskrider denne grænse. Overskrider den grænsen, sendes sagen i flere mails. Ved flere mails laves en tilføjelse til ovenstående standard i emnefeltet, eksempelvis "sag 1, del 1 af 3", "sag 1, del 2 af 3" og "sag 1, del 3 af 3".
- Kommunen bedes give besked – enten via mail (metodeogpraksis@ast.dk, "att. Mia Larsen" i emnefeltet) eller telefon (61 89 71 88) – når sagerne er sendt. Derefter vil I modtage en bekræftelse, når sagerne er modtaget.

Undersøgelsens omfang

Praksisundersøgelsen omfatter i alt ca. 120 sager fordelt med sager fra kommuner i hver af de 5 regioner.

Metode og opfølgning

Ankestyrelsens gennemgang, som alene omfatter få sager fra hver kommune, vil have særlig fokus på den kommunale indsats i forbindelse med udslusning af de kriminelle. Undersøgelsen sigter ikke på at vurdere praksis i den enkelte kommune. Formålet med gennemgangen af sagerne er, at vurdere og beskrive indsatsen på tværs af de deltagende kommuner og se en tendens ud fra de indsendte sager. Desuden skal gennemgangen skabe et grundlag for de efterfølgende temamøder, der afholdes i foråret 2016. Temamøderne tilrettelægges som et lærings- og erfaringsudvekslingsrum for alle landets kommuner.

Hvorfor er din kommune udvalgt

Formålet med praksisundersøgelsen er, at give et repræsentativt billede af praksis og administration i kommunerne. Til denne undersøgelse indgår kommuner, som i den

udvalgte periode ifølge Ankestyrelsens oplysninger har haft udskrivninger af børn og unge fra sikrede afdelinger. Din kommune er udvalgt, fordi kommunen har været handlekommune for børn og unge anbragt på sikrede afdelinger i perioden medio maj 2012 til juli 2014.

Offentliggørelse

Vi forventer at praksisundersøgelsen bliver offentliggjort i foråret 2016 – som en del af den større undersøgelse af kriminelle unge på sikrede afdelinger.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk under praksisundersøgelser.

Bilag 1 Deltagende kommuner:

København
Odense
Århus
Esbjerg
Odsherred
Herning
Holbæk
Slagelse
Fredericia
Horsens
Fåborg-Midtfyn
Silkeborg
Aalborg
Frederikshavn
Favrskov
Mariagerfjord
Faxe
Tønder

Bilag 6 Måleskema

1. Grundoplysninger

1.1 Sagsbehandlers initialer

1.2 Sagsnummer

1.3. Kommune

- (1) ☐ København
- (2) ☐ Odense
- (3) ☐ Århus
- (4) ☐ Esbjerg
- (5) ☐ Odsherred
- (6) ☐ Herning
- (7) ☐ Holbæk
- (8) ☐ Slagelse
- (9) ☐ Fredericia
- (10) ☐ Horsens
- (11) ☐ Fåborg-Midtfyn
- (12) ☐ Silkeborg
- (13) ☐ Aalborg
- (14) ☐ Frederikshavn
- (15) ☐ Favrskov
- (16) ☐ Mariagerfjord
- (17) ☐ Faxe
- (18) ☐ Tønder

1.4. Den unges fødselsdag (åååå-mm-dd)

1.5. Køn

- (1) ☐ Pige ☐ Dreng

1.6. Den unges uddannelsesniveau før ophold på sikret afdeling

- (1) ☐ Påbegyndt folkeskolens 9./10.klasses afgangseksamen
- (2) ☐ Ophørt folkeskolens 9./10.klasses afgangseksamen
- (3) ☐ Gennemført folkeskolens 9./10.klasses afgangseksamen
- (11) ☐ Påbegyndt produktionsskole
- (10) ☐ Ophørt produktionsskole
- (4) ☐ Gennemført produktionsskole
- (5) ☐ Påbegyndt gymnasium

- (12) ☐ Ophørt gymnasium
- (6) ☐ Gennemført gymnasium
- (7) ☐ Påbegyndt erhvervsskole
- (13) ☐ Ophørt erhvervsskole
- (8) ☐ Gennemført erhvervsskole
- (9) ☐ Andet

1.6. Bemærkninger

2. Oplysninger om baggrunden for opholdet på sikret afdeling

2.1. Har den unge haft ophold på sikret afdeling eller særligt sikret afdeling?

- (1) ☐ Sikret afdeling
- (2) ☐ Særligt sikret afdeling

2.1. Bemærkninger

2.2. Hvilke forløb har den unge været igennem på en sikret afdeling? (flere afkrydsningsmuligheder)

- (1) ☐ Varetægtsfængsling
- (2) ☐ Alternativ afsoning
- (3) ☐ Ungdomssanktion
- (4) ☐ Social foranstaltning (farlighedskriteriet jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk.1, nr.1)
- (5) ☐ Social foranstaltning (pædagogisk observation jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk.1, nr.2)
- (6) ☐ Social foranstaltning (behandling jf. BKG om magtanvendelse § 30, stk. 1, nr.3)

2.2. Bemærkninger

2.3. Angiv dato for afsluttet opholdt på sikret afdeling? (åååå-mm-dd)

2.4. Hvor længe har den unge haft ophold på sikret afdeling?

Antal måneder

2.4. Bemærkninger

2.5. Overholder kommunen længste tiden for et ophold på en sikret afdeling?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Fremgår ikke

2.5. Bemærkninger

2.6. Har kommunen tidligere haft kendskab til den unge?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

2.6. Bemærkninger

2.7. Hvis ja til spg. 2.6, hvilket kendskab har kommunen haft til den unge?

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (9) ☐ Kriminalitet
- (10) ☐ Sociale forhold, herunder anbringelse uden for hjemmet
- (13) ☐ Kendskab til familien (forældre og/eller søskende)
- (11) ☐ Misbrug
- (12) ☐ Andet

2.7. Bemærkninger

2.8 Hvis krydset af ved Kriminalitet i spg. 2.7, i hvilken sammenhæng?

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Anholdt
- (2) ☐ Sigtet
- (3) ☐ Varetægtsfængslet
- (4) ☐ Dømt
- (5) ☐ Anden kontakt med politiet

2.8. Bemærkninger

3. Børnefaglig undersøgelse og handleplan

Socialt anbragte

3.1. Er der blevet lavet en børnefaglig undersøgelse, inden der blev truffet afgørelse om anbringelse? jf. SEL § 50 (der kan være tale om en børnefaglig undersøgelse, som blev udarbejdet i forbindelse med anbringelse på sikret afdeling, eller i forbindelse med anbringelse forud for ophold på sikret afdeling - uddyb gerne i bemærkningsfeltet)

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, men det burde der have været
- (3) ☐ Nej, men foranstaltningen var akut

3.1. Bemærkninger

3.2. Er handleplanen blevet revideret/udarbejdet, inden der blev truffet afgørelse om ophold på sikret afdeling? jf. SEL § 140

- (1) ☐ Ja, der blev udarbejdet en ny handleplan
- (2) ☐ Ja, handleplanen blev revideret i tilknytning til afgørelse om ophold på sikret afdeling
- (3) ☐ Nej, men det burde der have været
- (4) ☐ Nej, men foranstaltningen var akut

3.2. Bemærkninger

3.3. Hvis ja til spg.3.2, indeholder handleplanen en plan for den unges overgang til voksenlivet? jf. SEL § 140

- (1) ☐ I høj grad
- (2) ☐ I nogen grad
- (3) ☐ Nej, slet ikke
- (4) ☐ Ikke relevant, da den unge ikke er fyldt 16 år

3.3. Bemærkninger

Varetægtsfængslede

3.4. Er der lavet en børnefaglig undersøgelse eller supplement til en tidligere undersøgelse for den unge, der har været på en sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling? jf. SEL § 50

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, men det burde der have været
- (3) ☐ Nej, men der foreligger en tidligere udarbejdet børnefaglig undersøgelse

3.4. Bemærkninger

3.5. Er der lavet en handleplan for den unge, der har været på sikret afdeling som følge af varetægtsfængsling? jf. SEL § 140, stk.1

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

3.5. Bemærkninger

3.6. Hvis ja til spg. 3.5., indeholder handleplanen en plan for den unges overgang til voksenlivet? jf. § 140, stk.3, nr.3

- (1) ☐ I høj grad
- (2) ☐ I nogen grad
- (3) ☐ Nej, slet ikke

3.6. Bemærkninger

Ungdomssanktion

3.7. Er der lavet en handleplan for den unge anbragt på sikret afdeling som følge af en ungdomssanktion? jf. SEL § 140, stk.5

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

3.7. Bemærkninger

3.8. Hvis ja til spg. 3.7., indeholder handleplanen en konkret plan for job og uddannelse? jf. SEL § 140, stk.5

- (1) ☐ Ja

- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Kun uddannelse
- (4) ☐ Kun arbejde

3.8. Bemærkninger

3.8.1. Hvad består fasen efter ophold på sikret afdeling af?(fase 2 for ungdomssanktion)

- (1) ☐ Anbringelse i plejefamilie
- (2) ☐ Anbringelse i egen bolig
- (5) ☐ Anbringelse på døgninstitution
- (3) ☐ Anbringelse på opholdssted
- (7) ☐ Skibsprojekt
- (4) ☐ Andet

3.8.1 Bemærkninger

Alternativ afsoning

3.9. Fremgår det af sagen, at der er lavet en handleplan i kriminalforsorgens regi for den unge, der har ophold på en sikret afdeling som følge af alternativ afsoning?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant

3.9. Bemærkninger

Netværkssamråd

3.10. Har kommunen senest 7 dage efter de har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkaldt den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelt relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd?

- (1) ☐ Ja, kommunen har indkaldt til netværkssamråd
- (2) ☐ Nej, kommunen har ikke indkaldt til netværkssamråd
- (7) ☐ Ja, kommunen har udarbejdet en foreløbig handleplan(før.1.oktober 2014)
- (8) ☐ Nej, kommunen har ikke udarbejdet en foreløbig handleplan(før.1.oktober 2014)
- (3) ☐ Nej, men der har ikke været tale om alvorlig kriminalitet
- (4) ☐ Nej, det har ikke været muligt grundet manglende samarbejde mellem myndigheder
- (5) ☐ Ikke relevant

3.10. Bemærkningsfelt

3.11. Har kommunen udarbejdet en handleplan for den unge for, hvilke initiativer og handlepligter der kan modvirke yderligere kriminalitet? jf. SEL § 57c, stk.2

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant (sag fra før 1.oktober 2014)

3.11. Bemærkningsfelt

4. Screening

4.1. Er den unge, på 12 år og ældre, blevet screenet under opholdet på den sikrede afdeling?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, men det burde den unge have været
- (3) ☐ Nej, men den unge er blevet psykiatrisk udredt inden opholdet på sikret afdeling
- (4) ☐ Nej, der er ikke givet samtykke til screening (fra den unge eller forældremyndighedsindehaveren)

4.1. Bemærkninger

4.2. Hvis ja til spg. 4.1., fremgår det af sagen, at den unge over 15 år givet samtykke til screeningen?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (4) ☐ Ikke relevant

4.2. Bemærkninger

4.3. Hvis ja til spg. 4.1., har forældremyndighedsindehaveren, til den unge på 12 år og ældre, givet samtykke til screeningen?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant, da den unge er over 18 år

4.3. Bemærkninger

4.4. Hvis ja til spg. 4.1., er screeningen påbegyndt senest 1 måned efter opholdet på den sikrede afdeling?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Fremgår ikke af sagen, hvornår screeningen er påbegyndt

4.4. Bemærkninger

4.5. Hvis ja til spg. 4.1., hvad er udfaldet af screeningen?

- (1) ☐ Der er behov for en psykiatrisk udredning
- (2) ☐ Der er ikke behov for en psykiatrisk udredning
- (3) ☐ Andet (uddyb)

4.5. Bemærkninger

5. Udslusning for varetægtsfængslede eller dømt

5.1. Er den unge blevet tilbudt støtteforanstaltninger i forbindelse med ophør af ophold på sikret afdeling?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant (uddyb i bemærkningsfelt)

5.1. Bemærkninger

5.2. Hvis ja til spg. 5.1., hvilken støtteforanstaltning er tilbudt den unge?

- (1) ☐ Kontaktperson
- (2) ☐ Frivillig anbringelse
- (4) ☐ Familiebehandling
- (5) ☐ Samtaleforløb hos psykolog
- (3) ☐ Andet

5.2. Bemærkninger

5.3. Hvis ja til spg. 5.1., hvornår er der truffet afgørelse om støtteforanstaltning?

- (1) ☐ Før ophold på sikret afdeling afsluttes
- (2) ☐ Efter ophold på sikret afdeling afsluttes
- (3) ☐ Fremgår ikke af sagen, hvornår der er truffet afgørelse om støtteforanstaltning

5.3. Bemærkninger

5.4. Hvis ja til spg. 5.1., har den unge taget imod støtteforanstaltningen?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ved ikke

5.4. Bemærkninger

5.5. Hvis ja til spg. 5.4., har tilbuddet om støtteforanstaltningen en varighed på mindst 6 måneder?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Varighed af tilbud fremgår ikke af sagen
- (4) ☐ Korrektur

5.5. Bemærkninger

Efterværn

Socialt anbragte

6.1. Er den unge, der har haft ophold på en sikret afdeling, blevet tilbudt efterværn?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (4) ☐ Ikke relevant, da den unge ikke er fyldt 17½ år

6.1. Bemærkninger

6.2. Hvis ja til 6.1, hvilken form for efterværn er den unge blevet tilbudt?

- (1) ☐ Kontaktperson
- (2) ☐ Anbringelse
- (3) ☐ Andet

6.2. Bemærkninger

6.3. Hvis ja til spg. 6.1, har den unge givet samtykke til efterværn?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

6.3. Bemærkninger

6.4. Hvis ja til spg.6.3, hvilke foranstaltninger er blevet iværksat?

- (1) ☐ Kontaktperson
- (2) ☐ Anbringelse
- (3) ☐ Andet

6.4. Bemærkninger

7. Samlet vurdering af kommunens praksis i forhold til udslusning/overgang fra sikret afdeling

7.1. Har kommunen samlet set handlet korrekt i forbindelse med udslusning/overgang fra sikret afdeling?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

7.1. Bemærkninger

7.2. Er sagens oplysningsgrundlag tilstrækkeligt?

- (1) ☐ I høj grad
- (2) ☐ I nogen grad
- (3) ☐ Nej, slet ikke

7.2. Bemærkninger

8. Samarbejde/kontakt

(temaerne 8 og 9 kortlægger forløbet omkring og efter udslningsforløbet. Spørgsmålene har ikke vurderende karakter, men er beskrivende/faktuelle for at få viden om det videre forløb for den unge.

8.1. Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og politiet/anklagemyndighed?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt
- (4) ☐ Ikke relevant, da den unge er socialt anbragt

8.1. Bemærkninger**8.2. Hvis ja i spg. 8.1, hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt?**

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Ved afhøring/anholdelse
- (2) ☐ Under opholdet
- (6) ☐ Ungesamråd
- (3) ☐ Ved udslning
- (5) ☐ Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling
- (4) ☐ Andet

8.2. Bemærkninger**8.3. Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og kriminalforsorgen?**

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt
- (3) ☐ Ikke relevant, da den unge er socialt anbragte

8.3. Bemærkninger**8.4. Hvis ja i spg. 8.3, hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt?**

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Ved afhøring/anholdelse
- (2) ☐ Under opholdet
- (6) ☐ Ungesamråd
- (3) ☐ Ved udslning
- (5) ☐ Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling
- (4) ☐ Andet

8.4. Bemærkninger**8.5. Har der været et samarbejde/kontakt mellem kommunen og institutionen?**

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej, det fremgår ikke af sagen, hvorvidt der har været et samarbejde/kontakt

8.5. Bemærkninger

8.6. Hvis ja i spg. 8.5, hvornår i sagsforløbet har der været et samarbejde/kontakt?

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Ved afhøring/anholdelse
- (2) ☐ Under opholdet
- (6) ☐ Ungesamråd
- (3) ☐ Ved udslusning
- (5) ☐ Før aktuelle sag om ophold på sikret afdeling
- (4) ☐ Andet

8.6. Bemærkninger

8.7 Har der overordnet set været et godt samarbejde/kontakt omkring den unge? (uddyb i bemærkningsfelt)

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant

8.7 Bemærkninger

9. Forløbet for unge efter ophold på sikret afdeling

9.1 Har den unge fortsat kontakt til kontaktpersonen/anbringelsesstedet, som blev tildelt i forbindelse med udslusningsforløbet eller i forbindelse med efterværn?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej
- (3) ☐ Ikke relevant (den unge tog ikke imod tilbud)
- (4) ☐ Ikke relevant (den unge er ikke i målgruppen for efterværn)
- (5) ☐ Ikke relevant (den unge er ikke blevet tilbudt udslusning)

9.1 Bemærkninger

9.2, Hvis nej til 9.1, hvor længe har den unge kontakt til støtteforanstaltningen efter endt ophold på sikret afdeling?

9.2 Bemærkninger

9.3. Hvad er der sket med den unge efter endt ophold på sikret afdeling?

(Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Uddannelse
- (2) ☐ Job
- (3) ☐ Ny social foranstaltning
- (9) ☐ Fortsat anbragt
- (4) ☐ Ungdomssanktion

- (5) ☐ Varetægtsfængsling
- (8) ☐ Afsoning
- (10) ☐ Tilsynet er overgået til kriminalforsorgen
- (6) ☐ Kommunen har ikke kendskab hertil
- (7) ☐ Andet

9.3. Bemærkninger

9.4 Hvis krydset af ved Ny social foranstaltning i spg. 9.3., hvilken foranstaltning?

9.4. Bemærkninger

9.5. Har der efter opholdet på sikret afdeling været kontakt til politiet i forbindelse med nye kriminelle forhold hos den unge?

- (1) ☐ Ja
- (2) ☐ Nej

9.5. Bemærkninger

9.6. Hvis ja i spg. 9.5., har den unge så været anholdt, sigtet, varetægtsfængslet eller dømt? (Det er muligt at markere flere svarmuligheder)

- (1) ☐ Anholdt
- (2) ☐ Sigtet
- (3) ☐ Varetægtsfængslet
- (4) ☐ Dømt
- (5) ☐ Anden kontakt med politiet

9.6. Bemærkninger

9.7. Hvis ja til spg. 9.5, hvad har den unge været anholdt, sigtet, varetægtsfængslet eller dømt for?

- (1) ☐ Tyveri
- (2) ☐ Indbrud
- (3) ☐ Vold
- (4) ☐ Overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
- (5) ☐ Overtrædelse af våbenloven
- (6) ☐ Andet

9.7. Bemærkninger